

Členovia konzorcia projektu ATHENA

HLAVNÝ KOORDINÁTOR

Ministero per i Beni e le Attività Culturali – Ministerstvo pre kultúrne dedičstvo a aktivity, Taliansko

MiBAC koordinovalo predchádzajúce projekty Minerva a MinervaPLUS, na ktorých sa podieľala tiež väčšina partnerov aktuálneho návrhu a tiež aktuálny projekt MICHAEL, ktorý vznikol ako vedľajší produkt projektu MINERVA a jeho následného projektu MichaelPLUS. Projekt MICHAEL je iniciatíva zdieľaná s francúzskym a britským ministerstvom kultúry, ktorá vybuduje európsku viacjazyčnú službu pre prehliadanie a používanie digitálnych zbierok t16 členských štátov. Koordinovalo tiež tematickú sieť MinervaEC v rámci programu eContentplus.

Ďalšie relevantné projekty vykonávané Ministerstvom pre kultúrne dedičstvo a aktivity v oblasti informačnej spoločnosti sú:

- Taliansky kultúrny portál
- Vytvorenie Servizio Bibliotecario Nazionale (Národná knižničná služba)
- Realizácia „Piano d'azione MEDiateca 2000“
- Vytvorenie Talianskej digitálnej knižnice

Činnosť ministerstva je zameraná hlavne na podporu a zlepšovanie integrovaných služieb medzi archívmi, knižnicami a múzeami. Niektoré kľúčové oblasti pre spoluprácu už boli identifikované. Inštitúcie pre kultúrne dedičstvo by malo pracovať s cieľom nájsť nástroje a štandardy, nielen pre zdieľanie zdrojov informácií, ale tiež pre uľahčenie integrovaného prístupu pre konečných užívateľov.

Taliansky kultúrny portál je projekt, ktorý vznikol na zosúladenie všetkých ministerských iniciatív v oblasti ICT, najmä veľkých databáz jeho inštitútov. Taliansky kultúrny portál je vo výstavbe a je založený na úspechoch projektu MINERVA, najmä na tých, ktoré sa týkajú kvality kultúrnych webových stránok.

SBN - Servizio Bibliotecario Nazionale (Národná knižničná služba) – je talianska sieť vytvorená Ministerstvom pre kultúrne dedičstvo a aktivity v spolupráci s regiónmi a univerzitami. V súčasnosti je do siete SBN zapojených približne 1200 knižníc. Index SBN obsahuje súborný katalóg knižníc, ktoré sú súčasťou siete. Užívatelia ho môžu prezerat prostredníctvom terminálov vo svojej miestnej knižnici alebo prostredníctvom osobných počítačov pripojených na Internet a prezerat bibliografické databázy SBN OPAC alebo vykonávať komplexné vyhľadávania (URL: <http://opac.sbn.it>).

Rossella Caffo je riaditeľkou Knižnice modernej a súčasnej histórie v Ríme a Generálne riaditeľstvo pre technologickú inováciu a podporu talianskeho Ministerstva pre kultúrne dedičstvo a aktivity ju poverilo sledovaním ministerských iniciatív zameraných na technológie aplikované na kultúrne dedičstvo, ako je napríklad Taliansky kultúrny portál a koordináciou európskych projektov MINERVA/MinervaPLUS/MinervaEC, MICHAEL/MichaelPLUS.

Bola riaditeľkou Informačnej a štatistickej služby generálneho sekretariátu talianskeho Ministerstva kultúry od októbra 2001 do decembra 2004 a predtým bola riaditeľkou Univerzitnej knižnice v Cagliari.

Od septembra 2001 je Rossella talianskou zástupkyňou v Európskej národnej skupine zástupcov pre digitalizáciu v kultúre a má na starosti vzťahy talianskeho ministerstva pre kultúrne dedičstvo a aktivity s Jednotkou pre aplikácie v oblasti kultúrneho dedičstva Generálneho riaditeľstva INFO Európskej komisie.

Rossella bola zodpovedná za projekt CREMISI, ktorý realizoval otvorené vzdelávacie kurzy diaľkového štúdia v oblasti multimédií a IT, zamerané na knihovníkov a zabezpečoval pre knižnice multimediálne služby a multimediálne učebne pre odbornú prípravu.

Od roku 1994 do roku 1997 bola Prezidentkou Talianskeho združenia knižníc (AIB) a od roku 1997 do 2001 bola členkou Výkonného výboru EBLIDA ako zástupca Talianskeho združenia knižníc.

V apríli 2007 ju Ministerstvo pre kultúrne dedičstvo a aktivity oficiálne vymenovalo za talianskeho zástupcu v Skupine členských štátov pre digitalizáciu a uchovanie digitálnych záznamov, vytvorenú Európskou komisiou (Rozhodnutie Komisie zo dňa 22. marca 2007 - 2007/320 ES).

BELGICKO

PACKED, Belgicko

PACKED vzw (www.packed.be) bola založená v roku 2005 štyrmi významnými inštitútmi pre mediálne umenie vo Flámsku, MuHKA (Antverpy), S.M.A.K. (Gent), argos (Brusel) a MDD (Deurle). PACKED je nadácia podporovaná flámskou vládou.

PACKED iniciuje, vytvára a zúčastňuje sa na projektoch, ktoré zahŕňajú všetky aspekty uchovania mediálneho umenia, ako napríklad: dokumentácia a sémantika, štandardizácia, uchovanie vybavenia, uchovanie vytvárania stratégií, normovanie, atď., technické otázky. Otázky IPR.

Dva dôležité aspekty pre mediálne umenie sú jeho medzinárodná orientácia a používanie (digitálnej) technológie. Tento prístup bez hraníc a zapojenie technológie robí z Internetu dôležitý bod pozornosti.

V súčasnosti je PACKED zapojená do medzinárodných iniciatív ako napríklad:

Vytvorenie organizácie pre údržbu, podporu a rozširovanie holandskej jazykovej verzie Tezauru umenia a architektúry (AAT). AAT, pôvodne vytvorený nadáciou Getty Research Foundation je poly-hierarchický tezaurus obsahujúci 100 000 + pojmov pre dokumentáciu a opis umenia a architektúry.

Doplnenie pojmov pre opis a dokumentáciu mediálneho umenia do AAT: Zahŕňa to vytvorenie transatlantickej siete zainteresovaných strán, ktoré vytvoria, v digitálnom prostredí, štandardný slovník pre opis mediálneho umenia.

MinervaEC. Účastník pracovných balíkov 4 (Európsky operačný rámec kultúrny obsah) a 6 (Najlepšia prax v obohacovaní obsahu)

Príklady iniciatív alebo projektov, na ktorých sa nadácia PACKED podieľa na národnej úrovni:

Vytvorenie webovej infraštruktúry pre výmenu, dokumentáciu a registráciu video produkcií.

Informácie o dokumentárnom a umeleckom obsahu a jeho médiách sú spojené do systému, ktorý používajú inštitúcie pre dedičstvo a umenie. Systém poskytuje spúšťače pre základné spracovanie pre uchovanie médií, na základe databázy, ktorá obsahuje informácie o kvalite médií.

Výskum v oblasti IPR v súvislosti s distribúciou mediálneho umenia cez Internet.

Výskum v oblasti rozšírenia škály pre kultúrne inštitúcie.

Nadáciu PACKED podporuje flámska vláda.

Chris Vastenhoud (1959) vyštudoval muzeológiu, so špecializáciou na počítačové registračné metódy pre veľké zbierky a súvisiacu logistiku. Podieľal sa na vývoji prvých databáz obrázkov v Holandsku s použitím technológie laservízie, po ktorých neskôr nasledovali prvé databázy využívajúce digitálne zobrazovanie a uchovávanie. Odvtedy sa podieľa na projektoch, ktoré sú zamerané na vývoj digitálnej technológie, v komerčnom aj kultúrnom sektore. Zastával pozície v:

1984-1987	Eastindiaman „Amsterdam“, Projekt morskej archeológie, vedúci
1987-1990	Inštitút údajov o umení, manažér
1991-1999	Topdrawers Design and Electronic Arts, manažér a konzultant, globálne spoločnosti
1999-2001	Vydavateľstvo VNU, vedúci redakčných produkčných služieb
2001-2003	Vydavateľstvo Sanoma, konzultant
2004	Holandský inštitút pre obraz a zvuk, špecialista
2005	Spring IO, konzultant
2006-dodnes	koordinátor PACKED

Musées Royaux d'Art et d'Histoire – Kráľovské múzeá umenia a histórie, Belgicko

Na udalosti bohatá história Múzeí sa formálne začala v roku 1835 založením Musée d'Armes Anciennes, d'Armures d'Objets d'Art et de Numismatique, ale jadro zbierky bolo zhromaždené oveľa skôr. Najvýznamnejšie predmety sa nachádzajú v Royal Arsenal – najmä diplomatické dary venované burgundským vojvodcom a Habsburgovcom, kuriozity a pripomienky, vrátane tzv. kolísky cisára Karola, alebo plášťa Montezumu a koňa infantky Isabelly. Po svojom založení v roku 1835 bolo Múzeum nainštalované v Porte de Hal/Hallepoort, ale čoskoro sa ukázalo, že tento priestor je nepostačujúci. Výstavba dvoch pavilónov v Parku Cinquantenaire umožnila v roku 1898 premiestniť časť zbierok, ktoré boli umiestnené v severnom krídle Cinquantenaire. Presun prispel k naplneniu koncepcie Leopolda II. pre Park Cinquantenaire, ako miesta rekreácie spolu s kultúrnym centrom.

Celkové plány vypracované G. Bordiaum uvádzali vybudovanie veľkého múzea v južnom krídle. To sa však nezrealizovalo pred rokom 1922. Zbierky starožitností však opustili severné krídlo už v roku 1905 a boli nainštalované v Pavillon de l'Antiquité. V roku 1946 pavilón úplne zničil požiar, ale bol opätovne postavený v roku 1958, podľa pôvodného symetrického dizajnu. Posledná úprava bola vykonaná v roku 1992, keď bola vybudovaná veľká galéria pre dočasné výstavy, spolu s auditóriom a foyer v suteréne.

V priebehu rokov sa zbierky Múzea neustále rozširovali vďaka významným darom, v niektorých prípadoch významných súkromných zbierok od štedrých patrónov. Toto dedičstvo bolo tiež doplnené o nálezy z vykopávok v Belgicku a v zahraničí.

Aj keď bohatstvo zbierok je známe vo vedeckom svete a potvrdené početnými publikáciami, Múzeum stále potrebuje získať väčšiu popularitu medzi širokou verejnosťou. Z toho dôvodu by rado vytvorilo populárno-vedecký prístup k zbierkam, otvorený pre každého, kto sa chce zapojiť do fascinujúceho dialógu s archeológiou a históriou umenia. Z tohto dôvodu sa teraz pravidelne prispôsobuje alebo reorganizuje viacero miestností.

Múzeum Cinquantenaire je súčasťou Kráľovských múzeí pre umenie a históriu, spolu s Porte de Hal/Hallepoort, japonskou pagodou – Čínsky pavilón – Múzeom japonského umenia a Múzeom nástrojov. Po vstupe do majestátnych budov sa začína cesta v čase a priestore, cesta históriou a ľudskými civilizáciami. Vystavené zbierky prinášajú svedectvá prakticky o všetkých umeleckých disciplínach (okrem maľby) piatich kontinentov, s výnimkou Subsaharskej Afriky. Sú rozdelené do štyroch veľkých súborov: Starovek, Národná archeológia, neeurópske civilizácie a európske umenie a remeslá. Celkovo je približne 650 000 predmetov rozmiestnených na ploche 60 000 m² výstavných galérií a v depozitároch.

Chris De Loof

2004-2007 IT manažér v Kráľovských múzeách pre umenie a históriu, Belgicko (RMAH)

- vedúci projektu pre projekt InfoCol (Informatizácia muzeálnych zbierok)
- vedúci projektu pre internú CMS a stránku portálu RMAH a podstránky
- Kľúčový člen riadiaceho výboru pre business intelligence a automatizované podávanie správ o riadení RMAH
- Kľúčový člen riadiaceho výboru pre federálnu digitalizáciu.

1995-2004 IT vedúci projektu na Ministerstve financií, Belgicko

- vedúci projektu pre viacjazyčnú fiškálnu vedomostnú databázu
- vedúci projektu za Belgicko v automatizovanej fiškálnej výmene informácií EÚ a OECD
- mladší vedúci projektu pre informačné systémy výkonného vedenia (EMS)
- Konzultant pre interné obchodné procesy

1990-1995

- Audítora na Ministerstve financií, Belgicko

BULHARSKO

Centrálna knižnica Bulharskej akadémie vied

Centrálna knižnica poskytuje informačné služby pre výskumných pracovníkov z BAS a v krajine a zúčastňuje sa v informačných, počítačových a ďalších sieťach a systémoch národných a medzinárodných dohôd a projektov.

Zhromažďuje tiež procesy a poskytuje informácie o vede v Bulharsku pre národné a medzinárodné inštitúcie, vydania, počítačové siete a systémy. Vykonáva výskumné, vydavateľské a implementačné aktivity v oblasti knižničnej vedy, špeciálne bibliografie a knižničnej sociológie, knižničných a informačných technológií; Knižnica spolupracuje s vedeckými inštitútmi a organizáciami doma a v zahraničí a poskytuje základňu pre prax študentov v knižničnej a informačnej vede. Zúčastňuje sa na aktivitách národných a medzinárodných organizácií a vedie knižný fond Centrálny knižnice so 48 knižničnými pobočkami - 2 000 000 zväzkov.

Dincho Krastev

Riaditeľ CL v BAS

Titul magistra a PhD (Mos. št. univ.); Odborná príprava -1992, 1995-96 – Nemecko (Štuttgart); 1997 – USA.. Vzdelávacie skúsenosti: Univerzita v Sofii „St. Kliment Ohridski“, 1970-73; 1977-1986, Výpočtové metódy, matematická analýza, diferenciálne rovnice; ICIMSS (Medzinárodné centrum pre riadiace systémy a služby), Toruň, Poľsko, od roku 1996, Prednášanie (vrátane vzdelávania formou „dial'kového štúdia“) v informatike a súvisiacich predmetoch,

Medzinárodné projekty: Tempus, 1990/91 JEP-0955 – národný koordinátor; EmNet, 1992-95 – národný koordinátor; EUROMATH, 1989-1995 – národný koordinátor; UNESCO – „Bulharské štúdiá vo svete“, 1997-1999; 5. Program FW, CULTIVATE-CEE (Návrh č. IST-1999-1113), od apríla 2001, počas obdobia 24 mesiacov – národný koordinátor; 2003 – Bilaterálna zmluva s Britskou knižnicou – „Digitálne a analytické spracovanie stredovekých slovanských rukopisov“

Mnohé publikácie v oblasti knižničnej informatiky (miestne a medzinárodné časopisy)

CYPRUS

Cyperská nadácia pre výskum a vzdelávanie, Cyprus

Cyperská nadácia pre výskum a vzdelávanie – Cyperský inštitút (CREF) je inovačná, nezisková, na technológiu zameraná, medzidisciplinárna, výskumná a vzdelávacia inštitúcia spĺňajúca svetové štandardy dokonalosti. Jej účelom je napĺňať potreby regiónu východného Stredomoria a pritom riešiť otázky regionálneho aj globálneho významu. Pod vedením Cyperskej nadácia pre výskum a vzdelávanie (CREF) sa buduje nový Inštitút, ktorého Rada je zložená z prominentných medzinárodných akademických, politických a podnikateľských osobností. Zahŕňa sedem výskumných stredísk. Tie, ktoré sú významné pre súčasný projekt sú Stredisko pre vedu a technológiu v archeológii (STARC), ktoré bude skúmať, vytvárať, prijímať a nasadzovať moderné vedecké a technologické techniky a inovačné technológie v oblasti archeológie a uchovávaní a prezentácie kultúrneho dedičstva a Výpočtové vedecké a technologické výskumné stredisko (CSTRC), špičkové supervýpočtové stredisko. Cyperský inštitút je silne podporovaný cyperskou vládou, ktorá považuje jeho založenie a napredovanie za dôležité pre svoju celkovú politiku transformácie Cypru na regionálne centrum pre výskum a vzdelávanie a pre implementáciu Lisabonskej stratégie EÚ.

Loukas Kalisperis

vykonáva výskum v oblasti konštrukčných výpočtov a vyučovacích metodológií, virtuálnych prostredí v architektúre, vizualizácie kultúrneho dedičstva, digitálnej výroby a simulácie energetických systémov. V súčasnosti sa podieľa na výskume pre imerzné prostredia, multimodálnu reprezentáciu, vizualizáciu kultúrneho dedičstva a digitálnu výrobu. Výsledkom jeho výskumu sú mnohé práce, kapitoly v knihách a prezentácie. Bol členom Vedeckých výborov na mnohých konferenciách a sympóziách o digitálnych médiách v architektúre a kultúrnom dedičstve. V roku 2005 získal Cenu prezidenta za dokonalosť v akademickej integrácii a v roku 2000 ocenenie Apple pre vynikajúceho vzdelávacieho pracovníka. Bol hosťujúcim spolueditorom špeciálnych vydaní časopisov Automatizácia v stavebníctve a Medzinárodný žurnál pre architektonické výpočty týkajúcich sa počítačových dizajnerských pomôcok a kultúrneho dedičstva. Zastáva pozície hosťujúceho vyučujúceho v postgraduálnych programoch v architektúre na Brazílskej univerzite, Cyperskej univerzite, Gréckej národnej technickej univerzite a Univerzite Bahia. V súčasnosti je hosťujúcim profesorom a eminentným členom Cyperského inštitútu.

Franco Niccolucci

je profesorom na Univerzite vo Florencii a v súčasnosti hosťujúcim profesorom v Cyperskom inštitúte. Jeho hlavná oblasť odbornosti sa týka aplikácií IT na kultúrne dedičstvo, digitalizácie a štandardizácie a v tejto oblasti vydal viac ako 60 publikácií a viacero kníh. Bol členom ISC na viacerých medzinárodných konferenciách a predsedal VAST2000, 2004, 2006 a 2007. Je jedným z výkonných riaditeľov EÚ NoE EPOCH pre IT aplikácie v kultúrnom dedičstve a vedeckým koordinátorom CHIRON a COINS, ktoré sú projektmi FP6 v rovnakej oblasti.

ČESKÁ REPUBLIKA

Národní muzeum, Česká republika

Národní muzeum je verejnou vedeckou inštitúciou, ktorá systematicky zbiera, skúma a vystavuje prírodné a historické zbierky z celého sveta. Bolo založené vďaka úsiliu mnohých významných osobností v Čechách so začiatkom už v 18. storočí. Založil ho Kašpar Maria Šternberk v roku 1818 v Prahe. Výrazne prispel tiež historik František Palacký.

Národní muzeum je najstaršie múzeum v Čechách a dnes je najvýznamnejším a najväčším múzeom v Českej republike. Pozostáva z piatich profesionálnych inštitúcií: Prírodopisné múzeum, Historické múzeum, Náprstkovo múzeum ázijských, afrických a amerických kultúr, České múzeum hudby, Knižnica národného múzea a dve technické oddelenia: Oddelenie námestníka pre rozvojové investície, Oddelenie námestníka pre hospodárenie-prevádzku a Sekcia námestníka pre budovu centrálnej zbierky a výstavnú činnosť.

V súčasnosti je Národní muzeum domovom takmer 20 miliónov položiek z oblasti prírodopisu, histórie, archeológie, umenia, hudby a knihovníctva, umiestnených vo viac ako 15 verejných múzeách a výstavných halách v celej krajine, o ktoré sa stará viac ako 500 výskumných pracovníkov a zamestnancov.

Fondy zbierok Národného múzea predstavujú niekoľko miliónov položiek materiálnych dôkazov o neživej a živej prírode a o človeku a jeho aktivitách vo svetovom meradle. Sú to zbierky mineralógie (ktoré patria k najkrásnejším a najrozsiahlejším zbierkam na celom svete), paleontológie, mykológie (mykologické herbárium je jedným z najrozsiahlejších na svete), botaniky, entomológie (predstavujú viac ako 5 miliónov uchovaných exemplárov hmyzu), zoológie, antropológie, archeológie. Od úplného začiatku sa zbierky považovali tiež za pokladnicu najdôležitejších pamiatok českej národnej histórie. Pozoruhodnými súčasťami zbierok sú lapidárium a etnografické zbierky (najpočetnejšími položkami v zbierke sú ľudové kroje, výšivky a ľudové textilie). Veľmi cenné predmety sa nachádzajú tiež v zbierkach keramiky, ľudovej maľby, ľudového nábytku, ľudových nástrojov a zvykov. Mimoriadny význam má numizmatická zbierka, zbierky dokumentov týkajúcich sa histórie českého divadla a hudby, zbierky týkajúce sa telesnej výchovy a športu a zbierky položiek materiálnej a duchovnej kultúry Afriky, Ameriky, Ázie, arktických oblastí a Oceánie. Knižnica Národného múzea vedie a spravuje, okrem kníh vedeckej literatúry a beletrie, tiež zbierku rukopisov, prvotlačí a starých tlačí a dokumentov z Čiech, ktorá dokumentuje vývoj knižnej kultúry v 19. a 20. storočí. Dôležitou súčasťou fondov Archívu Národného múzea sú dokumenty z pozostalostí vedúcich osobností politického, vedeckého a kultúrneho života 19. a 20. storočia.

Pavel Douša

Pavel Douša je vedúcim Centra pre prezentáciu kultúrneho dedičstva, ktoré je súčasťou Národného múzea v Prahe a je metodickým oddelením Ministerstva kultúry Českej republiky. Má magisterský titul z muzeológie a PhD titul z histórie zo Sliezskej univerzity. Vyučuje muzeológiu na Sliezskej univerzite v Opave a tiež na Karlovej univerzite v Prahe. (Štipendium Bayerische Julius-Maximilians-Universität Würzburg v roku 2004). Zúčastňuje sa alebo riadi tieto vedecké projekty: Múzeá v sieti: Európske deti, hry a miestne kultúry (metodológia prezentácie hry v múzeu), Barrande I – Vedecko výskumné centrum kultúrneho dedičstva, Pražská noc múzeí 2006, 2007, Informačná webová stránka eMuseum.cz, Noc výskumných pracovníkov (člen realizačného tímu ČR).

Douša je členom rady týchto inštitúcií: Muzeologický výbor Českého združenia múzeí a galérií, Výbor pre muzeálne vzdelávanie Českého združenia múzeí a galérií, Národná porota súťaže Zlatý erb o najlepšiu mestskú webovú stránku.

Vedecké zameranie pána Douši spočíva na českej a československej histórii a muzeológii: všeobecná história zberateľstva, história českých a slovenských múzeí, otázky zachovania kultúrneho a prírodného dedičstva, prezentácia zbierok múzeí, štúdium základných muzeologických otázok z filozofického hľadiska, vzdelávanie v oblasti múzeí.

Vytvoril Centrum pre prezentáciu kultúrneho dedičstva, ktoré slúži múzeám a galériám Českej republiky, pomáha im pri prezentáciách a komunikácii s verejnosťou a snaží sa sprostredkovať najlepšiu prax zo zahraničia.

Cross Czech a.s., Česká republika

Cross Czech intenzívne spolupracuje s českými kultúrnymi inštitúciami a pomáha im propagovať a prezentovať ich aktivity na európskej úrovni, zúčastňovať sa projektov financovaných EÚ a vybavovať riadiacu a technickú stránku práce v oblasti ICT v súvislosti s kultúrnymi, vzdelávacími a sociálnymi politikami. Cross Czech úzko spolupracuje s Ministerstvom kultúry ako konzultantská spoločnosť v oblasti harmonizácie strategického rozvoja EÚ. V súčasnosti Cross Czech koordinuje prípravu rozsiahleho národného projektu pre vytvorenie Národnej digitálnej knižnice a archívu, ktorý spojí digitálne archívy z knižníc, múzeí, galérií a archívov na základe OAI PMH.

Podobné aktivity sa vykonávajú na Ministerstve informatiky Českej republiky, kde Cross Czech a.s. pôsobí ako konzultant v oblasti programov ES ako je napríklad eTEN, eContentplus a Safer Internet Plus. V mene Ministerstva pre informatiku je Cross Czech a.s. českým zástupcom európskej iniciatívy týkajúcej sa účasti organizácií z Českej republiky, Slovenska, Slovinska, Maďarska a Rakúska v programe eContentplus a vytvárania nových partnerstiev v týchto krajinách. Úzko spolupracuje s Ministerstvom pre miestny rozvoj, ktoré je zodpovedné za implementáciu Štrukturálnych fondov v Českej republike. Cross Czech je expertom pre hodnotenie horizontálnych priorít pre Informačnú spoločnosť. Experti spoločnosti Cross Czech sú tiež projektovými hodnotiteľmi návrhov predkladaných v rámci viacerých operačných programov, najmä tých financovaných z Európskeho sociálneho fondu.

Cross Czech a.s. má vysokú odbornosť v školiacich aktivitách týkajúcich sa implementácie ICT vo vzdelávacom sektore prostredníctvom projektov financovaných ESF v Českej republike. Cross Czech a.s. je koordinátorom projektu eMapps.com financovaného FP6 IST a podieľa sa na ďalších IST projektoch, ako je napríklad FINANCE-NMS-IST, CEEC IST NET, TransferEast.

Mgr. Romana Krížová je výkonnou riaditeľkou spoločnosti Cross Czech a.s. a má skúsenosti s vytváraním a realizáciou projektov v programoch predštrukturálnych fondov (PHARE), 5. a 6. Rámcovom programe, Kultúra 2000, eContent, eTEN, eLearning, EQUAL, Štrukturálne fondy a ďalšími finančnými mechanizmami. Intenzívne spolupracuje s Ministerstvom kultúry Českej republiky a kultúrnymi organizáciami založenými ministerstvom. Je externým expertom pre projekty MinervaPLUS a Michael Plus. Romana Krížová tiež úzko spolupracuje s Ministerstvom pre miestny rozvoj, ktoré je zodpovedné za implementáciu Štrukturálnych fondov v Českej republike. Romana Krížová je expertom pre hodnotenie horizontálnych priorít, konkrétne Informačnej spoločnosti.

Mgr. Ivana Haladová pracovala v štátnych aj súkromných TV spoločnostiach ako editorka scenárov, vedúca oddelení akvizíčných stratégií a dramaturgie dabingu a ako programová a rozvrhová manažérka. V roku 2003 sa zamestnala v spoločnosti Cross Czech a.s. ako vedúca oddelenia pre kultúrne, vzdelávacie a sociálne politiky. Má kompetencie pre vytváranie medzinárodných aktivít v kultúrnom a vzdelávacom sektore a umožňuje spoluprácu českých organizácií s príslušnými európskymi partnermi. Zabezpečuje tiež školiace aktivity v oblasti získavania zdrojov pre kultúrne a iné spoločnosti a inštitúcie.

Devoteam Group, Česká republika

Devoteam Group je konzultantská spoločnosť v oblasti IT s 3 550 zamestnancami v 19 krajinách v Európe, Severnej Amerike a na Strednom Východe. Spoločnosť si za 15 rokov vybudovala rozsiahlu odbornosť v otázkach digitalizácie, najmä v škandinávskych krajinách (Nórsko, Dánsko).

Založená v Českej republike v roku 2005, Devoteam, s.r.o. sa snaží preniesť túto odbornosť do strednej Európy, najmä v oblastiach:

- digitalizácia kultúrneho dedičstva
- „cross-media“ prístup (audiovizuálny/ statický obsah)

Devoteam, s.r.o je od februára 2007 technickým partnerom českého Ministerstva kultúry v rámci projektu MichaelPLUS (eTEN).

Poskytuje ministerstvu tiež poradenstvo v oblasti transeurópskych projektov súvisiacich s uchovaním kultúrneho dedičstva (eContentplus, FP7, atď.).

Nathanaël Dupré la Tour

PhD z politológie

Titul magistra filozofie

« Európske projektové riadenie » Praktický vedúci v spoločnosti Devoteam, s.r.o od roku 2006

Koordinátor projektu « Michael plus » (eTEN) pre Českú republiku

Mimoriadne zručnosti súvisiace s projektom Aténa:

- Digitalizácia kultúrneho dedičstva
- komunikácia
- projektové riadenie
- jazykové znalosti

Petr •oban, konzultant

telekomunikačný inžinier

Zástupca koordinátora projektu « Michael plus » (eTEN) pre Českú republiku

Mimoriadne zručnosti súvisiace s projektom Aténa:

- Digitalizácia kultúrneho dedičstva
- Digitálna TV
- Projektové riadenie
- Jazykové znalosti

NEMECKO

Stiftung Preußischer Kulturbesitz (SPK) – Nadácia pre pruské kultúrne dedičstvo, Nemecko

Nadácia je jednou z najvýznamnejších svetových kultúrnych organizácií. Staatliche Museen zu Berlin (Národné múzeá v Berlíne), Staatsbibliothek zu Berlin (Štátna knižnica), Geheimes Staatsarchiv (Tajné štátne archívy Nadácie pre pruské kultúrne dedičstvo), Ibero-Amerikanisches Institut (Ibero-americký inštitút) a Staatliche Institut für Musikforschung (Štátny inštitút pre hudobný výskum), všetky s koreňmi v zbierkach a archívoch Pruska sú prepojené a vytvárajú úzku sieť šírenie kultúry.

Od začiatku to boli vzdelanci a umelci, a nie princovia a králi, kto dodával zbierkam ich charakteristický profil. Aj keď pozornosť priťahujú jednotlivé poklady, ako napríklad svetoznámy oltár Pergamon alebo busta Nefertiti, encyklopedický rozsah a usporiadaná štruktúra zbierok ako celku odzrkadľujú všeobecný záujem na vzdelávaní.

Zachovanie a starostlivosť o zbierky, ich štruktúra a rozvoj a pokračovanie akademického a vedeckého výskumu tvoria základ pre sprostredkovanie kultúr s poslaním povzbudzovať vzdelávanie a porozumenie medzi rôznymi národmi.

Nadácia predstavuje zdieľanú vládnú zodpovednosť za kultúru v Nemecku. Spolková vláda a 16 jednotlivých štátov sa delia o právnu a finančnú zodpovednosť, čo predstavuje žijúcu ukážku konštitučnej reality.

V roku 2007 oslavuje Dedičstva pre pruské kultúrne dedičstvo 50. výročie svojho vzniku.

Monika Hagedornová-Saupeová:

Prof. Monika Hagedornová-Saupeová študovala matematiku, sociológiu, psychológiu a vzdelávanie na univerzite Ruhr-Universität Bochum, na Kings College v Londýne a na Freie Universität v Berlíne, so zameraním na vzdelávanie dospelých. Od roku 1985 je členkou personálu inštitútu Institut für Museumsforschung (Staatliche Museen zu Berlin, Stiftung Preußischer Kulturbesitz), a má na starosti ročnú štatistiku návštevnosti všetkých nemeckých múzeí.

Od roku 1994 je vedúcou oddelenia „Muzeálny výskum a štatistiky týkajúce sa návštevníkov“, je zodpovedná za viaceré európske projekty a je zástupkyňou riaditeľa Inštitútu.

Od roku 1997 predsedá Špeciálnej záujmovej skupine pre dokumentáciu (Fachgruppe Dokumentation) v Združení nemeckých múzeí (Deutscher Museumsbund e.V.) a je tajomníčkou CIDOC, dokumentačného výboru v ICOM. V roku 2001 ju nemecká spolková vláda nominovala na účasť v európskej NRG (Skupina národných zástupcov pre digitalizáciu v kultúre). Nepretržite vyučuje muzeológiu na Univerzite aplikovaných vied FHTW v Berlíne a vo Frankfurte nad Odrou a od roku 2006 je čestnou profesorkou na FHTW.

Bibliotheks-Service-Zentrum – Centrum knižničných služieb Badensko-Württembergsko, Nemecko

BSZ prevádzkuje jeden zo súborných katalógov v Nemecku zahŕňajúci spolkové krajiny Badensko-Württembergsko, Sasko, Sársko a Porýnie-Falcko s približne 1000 zapojenými knižnicami a približne 12 miliónmi bibliografických záznamov odborných knižníc. Okrem súhrnného katalógu ponúka BSZ týmto akademickým knižniciam viacero služieb: prevádzkovanie serverov pre miestne systémy pre približne 50 knižníc; digitálna knižnica s viacerými on-line službami obohacujúca záznamy katalógu.

BSZ vytvorili platformu pre dlhodobé uchovanie on-line zdrojov dvoch pôvodných regionálnych štátnych knižníc a regionálnych štátnych archívov Badenska-Württembergska. BSZ sa zúčastňuje na aktivitách URN Nemeckej národnej knižnice a pracuje na problémoch stabilných identifikátorov v rámci svojich projektov digitálnych knižníc. Použitie URN pre predmety dlhodobého uchovania bude implementované v spolupráci s štátnymi archívmi.

Od roku 2000 ponúka BSZ služby tiež archívom a múzeám v Badensko-Württembergsku. V roku 2000 bol inštitucionalizovaný Muzeálny informačný systém (MusIS) ako konzorcium v BSZ v Kostnici. Odvtedy poskytuje BSZ technické a dokumentačné služby pre štátne múzeá v Badensko-Württembergsku a viacero ďalších. K dnešnému dňu prevádzkuje centrálny aplikačný server pre deväť inštitúcií.

Okrem technickej podpory služby zahŕňajú:

- vývoj štandardov pre slovníky pre miesta a geografické názvy, osoby, dátumy, podľa hlavičiek a názvov predmetov,
- importovanie a údržba databáz,
- podpora pre on-line prezentáciu digitalizovaných údajov (napr. textov, obrázkov, zvukov) muzeálnych predmetov so systémom pre riadenie obsahu,
- vytváranie spoločných projektov týkajúcich sa on-line prístupnosti a prezentácie informácií o kultúrnom dedičstve.

V rokoch 2001 až 2007 BSZ prispelo (vytvorením technického prostredia vrátane technológie vyhľadávača) a koordinovalo projekt BAM, ktorý financovala Nemecká výskumná nadácia (DFG: Deutsche Forschungsgemeinschaft). Projekt v súčasnosti vedie konzorcium koordinované BSZ: Spoločný internetový portál pre knižnice, archívy a múzeá (BAM: Bibliotheken, Archive, Museen) umožňuje užívateľovi simultánne vyhľadávať údaje knižníc, archívov, múzeí a ďalších inštitúcií a navigovať z výsledkov vyhľadávania na príslušné digitálne reprezentácie špeciálnych informačných systémov.

Jörn Sieglerschmidt

1977 titul PhD na Univerzite v Kostnici; 1986 postdoktorandská prednášateľská kvalifikácia (habilitácia) z modernej histórie na Univerzite v Kostnici; od roku 1986 súkromný prednášateľ na Univerzite v Kostnici, 1995/1996 na Univerzite v Karlsruhe, od roku 1998 na Univerzite v Mannheime; vyučuje rannú modernú európsku históriu, sociálnu a hospodársku históriu Európy, ruskú históriu, spracovanie elektronických údajov pre historikov, muzeológiu a muzeálnu dokumentáciu; 1987-2003 (starší) kurátor v Štátnom múzeu technológie a práce v Mannheime, odvtedy v Centre knižničných služieb Badensko-Württembersko ako vedúci muzeálnych služieb. Koordinátor projektu BAM od roku 2006. Od roku 2006 člen rady nemeckej pobočky ISKO (Medzinárodná spoločnosť pre organizáciu vedomostí); od roku 2005 člen poradnej rady Inštitútu muzeálneho výskumu v Berlíne.

Thomas Kirchhoff

Thomas Kirchhoff študoval fyziku na Univerzite v Kostnici. Po práci na viacerých projektoch v komerčných projektoch prišiel v roku 2005 do Bibliothekservice-Zentrum Baden-Württemberg, s cieľom vytvoriť technológiu pre portál BAM.

ESTÓNSKO

Eesti Vabariigi Kultuuriministerium – Ministerstvo kultúry, Estónsko

V rámci estónskej vlády je Ministerstvo kultúry zodpovedné za organizovanie a koordináciu kultúrnej politiky štátu. Úlohou Ministerstva kultúry je zabezpečovať vytváranie nevyhnutných a priaznivých podmienok, legislatívnych aj finančných, pre fungovanie kultúry, dedičstva a športu z pohľadu profesionálov v kultúre aj z pohľadu širokej verejnosti.

Poslaním Ministerstva kultúry je podpora zachovania estónskej národnej identity oceňovaním, zachovávaním, vytváraním, uznávaním a rozširovaním estónskych krásnych umení, kultúrneho dedičstva a športu v Estónsku a v zahraničí, podporovaním profesionálnych aj amatérskych aktivít v oblasti tvorivosti a športu.

Ministerstvo kultúry sa zúčastnilo projektu MichaelPLUS a v súčasnosti sa zúčastňuje na projektoch MinervaEC a MICHAEL Plus.

Indrek Eensaar,

Technická univerzita v Talline, verejná správa (MPA)

1999 – 2003 Krajská samospráva Harju, starší odborník.

Od roku 2003 Ministerstvo kultúry, Estónska republika, vedúci divízie informačných technológií. Oblasti zodpovednosti: koordinácia vývoja informačných technológií v administratívnej oblasti ministerstva. Riadenie plánov rozvoja štátnej priority IT-systémy (IT systémy múzeí a knižníc) a koordinácia aktivít oblastí príbuzných IT (digitalizácia).

Anton Pärn

Univerzita v Tartu, titul magistra v archeológii

1986– 2001 Národná rada pre dedičstvo, oblasť zodpovednosti – archeológia.

1993-2001 Náместník generálneho riaditeľa Národnej rady pre dedičstvo.

Od roku 2002 Náместník generálneho tajomníka Ministerstva kultúry.

Oblasti zodpovednosti: kultúrne dedičstvo.

FÍNSKO

Museovirasto – Národná rada pre historické pamiatky, Fínsko

Národná rada pre historické pamiatky uchováva fínske hmotné kultúrne dedičstvo: zbiera, skúma a rozširuje vedomosti o tomto dedičstve. Rada je kultúrnou a výskumnou inštitúciou, ale je tiež vládny orgánom povereným ochranou archeologických nálezísk, architektonicko-stavebného dedičstva, kultúrno-historicky cenných prostredí a kultúrneho majetku, v spolupráci s ďalšími úradníkmi a múzeami.

V roku 1870 bola vytvorená Fínska starožitná spoločnosť, aby sa starala o národné historické pamiatky a dokumentovala ich. Starožitná spoločnosť svojou činnosťou silne ovplyvnila vytvorenie fínskych právnych predpisov a administratívy v oblasti historických pamiatok. Výnos o ochrane starobyklých pamiatok bol vydaný v roku 1883 a nasledujúce roky boli svedkom založenia Úradu pre archeológiu, ktorý bol neskôr premenovaný na Štátnu archeologickú komisiu, poverenú „všeobecnou starostlivosťou o starobyklé pamiatky krajiny“.

Archeologická komisia bola zreorganizovaná v roku 1972 a stala sa z nej Národná rada pre historické pamiatky.

Početné funkcie Národnej rady pre historické pamiatky sú rozdelené do troch hlavných sekcií: Sekcia pre kultúrne prostredie, Sekcia múzeí a výstav a Sekcia pre rozvoj muzeálnych aktivít. Knižnica národnej rady pre historické pamiatky a Archívy tlačí a fotografií sú nezávislými jednotkami. Administratívne oddelenie je zodpovedné za personálne riadenie, právne otázky, finančné riadenie a starostlivosť o nehnuteľnosti.

Rada ponúka širokú a rôznorodú škálu služieb, profesionálny personál odborníkov, výstavy a zbierky viacerých vlastných múzeí, rozsiahle archívy a špecializovanú vedeckú knižnicu. To všetko je k dispozícii širokej verejnosti.

Aktivity Národnej rady pre historické pamiatky sú financované prostredníctvom rozpočtových zdrojov. Dostáva ročnú dotáciu z vládneho rozpočtu. Najväčšia časť financovania Národnej rady pre historické pamiatky pochádza z administratívneho sektora Ministerstva vzdelávania.

Pirjo Hamari

Pirjo Hamari je staršia úradníčka pre plánovanie v jednotke pre riadenie údajov Národnej rady pre historické pamiatky vo Fínsku. V roku 1996 získala titul magistra v archeológii na Univerzite v Helsinkách. Odvtedy pracuje v oblasti problematiky archeologického výskumu a riadenia údajov v Národnej rade pre historické pamiatky. Od roku 2001 je zodpovedná za vytvorenie národného registra lokalít a pamiatok pre archeologické náleziská vo Fínsku a vedie tiež ďalšie projekty v oblasti vývoja IT. Podieľala sa tiež na viacerých medzinárodných projektoch a tiež na národných a európskych otázkach politiky pre kultúrne dedičstvo.

Sirkka Valanto

Sirkka Valanto pracuje ako staršia poradkyňa v Jednotke pre riadenie vedomostí Národnej rady pre historické pamiatky od roku 1997.

Jej štúdiá zahŕňajú titul magister umenia z Univerzity v Helsinkách z roku 1976 s dejinami umeniami ako hlavným predmetom a tiež titul informačného odborníka z Helsinskej technologickej univerzity v roku 1999. Po viacerých rokoch výskumu v oblasti histórie architektúry pracovala ako vedúca architektonických archívov v Múzeu fínskej architektúry 1982-1990, ako riaditeľka a staršia poradkyňa v Centrálnych archívoch umenia vo Fínskej národnej galérii 1990-1997.

V NBA je zodpovedná za vývoj muzeálneho dokumentačného systému a národného štandardu pre údaje pre Fínsko. Aktívne pracuje tiež v oblasti prístupnosti a interoperability medzi múzeami a ďalšími archivačnými organizáciami vo Fínsku a na medzinárodnej úrovni.

FRANCÚZSKO

Ministère de la Culture et de la Communication – Ministerstvo kultúry a komunikácie, Francúzsko

Od začiatku roka 1996 koordinuje misia pre výskum a technológiu (MRT) aktivity vedeckého a technického výskumu riaditeľstiev, služieb a inštitúcií závislých na ministerstve. Zabezpečuje riadenie medzirezortných výskumných programov, pripravuje prácu Rady pre výskum ministerstva. V tejto oblasti zastupuje ministerstvo kultúry v národných a európskych orgánoch. Rozširuje výsledky svojej činnosti do pozornosti hlavných hráčov kultúrneho života a výskumu.

Pre vykonanie plánu digitalizácie je misia založená na výbere expertov zastupujúcich každé riaditeľstvo ministerstva kultúry, viaceru regionálnych riaditeľstiev pre kultúrne záležitosti (DRAC) a príslušné veľké štátne ustanovizne (Francúzska národná knižnica, Národný audiovizuálny inštitút, Schôdza národných múzeí). Výbor sa stretáva pravidelne kvôli vydávaniu výziev pre projekty digitalizácie, výberu súborov, vypracovaniu technických noriem a stanoveniu časových rozvrhov podmienok verejných trhov.

Jeho koordinácia zaručuje súlad národných stratégií, kvalitu digitalizačných služieb a následné aktivity programov kvôli ich zhodnocovaniu.

Adresár všetkých zdigitalizovaných fondov dostupných on-line na stránke „digitalizácia dedičstva“ na serveri ministerstva je k dispozícii on-line.

Digitálne obrázky sú prezentované v rôznych databázach ministerstva, v produktoch elektronického publikovania alebo na CD-ROM v miestach pre verejnosť (archívy, knižnice, informačné centrá regionálnych riaditeľstiev, výskumné laboratória).

Association Dédale, Francúzsko

Dédale je francúzska výskumná a produkčná agentúra, ktorá sa venuje vzťahom medzi umením, kultúrou a novými technológiami v Európe.

Povzbudzuje medzinárodné výmeny medzi ICT špecialistami, umelcami, profesionálmi v kultúre, inštitúciami, multimediami a audiovizuálnymi produkčnými spoločnosťami, výskumnými oblasťami a akademickými sieťami. Úloha Dédale vychádza z nasledujúcich aktivít:

- observatórium európskych mediálnych umení,
- mediálne laboratórium, laboratórium „D-lab“, pre produkciu a podporu inovačných umeleckých projektov
- výmenné programy, semináre, workshopy
- medzinárodný festival digitálneho umenia, festival Emergences v Paríži

Okrem toho, Dédale poskytuje asistenciu európskym kultúrnym sieťam a verejným orgánom v oblastiach digitalizácie kultúrneho dedičstva, nových prostredí učenia sa, digitálneho umenia a nových kultúrnych podnikov. Dédale je tiež pridružená k Ministerstvu kultúry v rámci účasti Francúzska v európskych projektoch v oblasti politiky digitalizácie a zhodnocovania kultúrneho dedičstva. V tomto ohľade sa Dédale zúčastňuje na európskych projektoch Minerva +, Michael a Michael +.

V roku 2004 Dédale vypracovala dôležitú štúdiu pre Európsku komisiu (Generálne riaditeľstvo pre kultúru, Multimediálna jednotka) v rámci iniciatívy E-Learning. Táto štúdia, nazvaná „Kultúrne inštitúcie ako nové prostredia učenia sa“, je zameraná na preskúmanie toho, ako kultúrne inštitúcie zo všetkých kultúrnych v Európe používajú nové technológie vzhľadom na otváranie prístupu ku kultúre a navrhujú neformálne vzdelávanie: webové stránky a CD-ROM, virtuálne galérie, on-line knižnice, multimediami workshopy, multimediami výstavy, vystúpenia a inštalácie...

Štúdia mohla byť vykonaná vďaka sieti medzinárodných expertov. Výsledkom je prieskum verejných politík v 15 krajinách EÚ a v krajinách vstupujúcich do EÚ, dôkladná analýza 15 významných projektov, plánovaná štúdia obsahujúca nové tendencie, záujmy a príležitosti a na záver odporúčania pre akciu v rámci Európskeho spoločenstva.

Dédale je podporovaná Európskou komisiou, Ministerstvom kultúry (Ministere de la culture et de la communication), Ministerstvom pre výskum a nové technológie (le Ministere délégué a la recherche et aux nouvelles technologies), regiónom Ile de France a mestom Paríž.

Stéphane CAGNOT je riaditeľom neziskového združenia Dédale, francúzskej výskumnej a produkčnej agentúry, ktorá sa venuje vzťahom medzi umením, kultúrou a novými technológiami v Európe.

Stéphane CAGNOT vyštudoval ekonómiu a získal titul magistra v oblasti „hypermédia: produkcia multimédií a elektronické publikovanie“ a titul magistra v „Riadení kultúrnych inštitúcií“. V rámci francúzskeho Ministerstva kultúry, kde pracoval od roku 1995 do roku 2002, Stéphane CAGNOT implementoval kultúrnu politiku v nových technológiách a umení v regióne Ile de France (DRAC Ile de France).

Od roku 2002, keď sa stal riaditeľom Dédale, Stéphane CAGNOT inicioval a koordinoval Emergences, inovačný festival zameraný na nové umelecké formy a digitálne umenie, ktorý každoročne pozýva veľký počet medzinárodných a európskych umelcov. Vytvoril tiež európsky rozmer agentúry, poskytovaním asistencie a poradenstva pre početné projekty v rámci programov Európskej únie: eLearning, IST, eTEN a eContentplus

Jean-François BERTRAND je vedúcim európskych projektov v Dédale. Po absolvovaní politológie (Sciences Po Rennes) získal titul magistra v riadení európskych kultúrnych projektov na Univerzite v Paríži VIII. Okrem účasti na koordinácii festivalu Emergences v Paríži sa podieľal na všetkých európskych projektoch, ktorých sa agentúra Dédale zúčastnila, ako napríklad MICHAEL, MICHAEL PLUS, MINERVA, MINERVAEC, alebo štúdia „Kultúrne inštitúcie ako nové prostredia pre učenie sa“ a tiež iniciatíva e-Learning Európskej komisie. V rámci projektu MICHAEL koordinoval vytvorenie európskeho portálu MICHAEL v spolupráci a francúzskym Ministerstvom kultúry a komunikácie. Konkrétne bol zodpovedný za vytvorenie

MICHAEL AISBL, a podieľal sa teda na technických otázkach a otázkach udržateľnosti zameraných na pracovné balíky projektu.

GRÉCKO

Erevnitiko Panepistimiako Institutou Epikoinonion & Ypologiston, Ethniko Metsovio Polytechnio – Národná technická univerzita v Aténach, Inštitút komunikácie a počítačových systémov, Grécko

Laboratórium pre obraz, video a inteligentné multimediálne systémy (IVML, www.image.ntua.gr) bolo založené v roku 1988 ako jedno z laboratórií Vysokej školy výpočtovej techniky a elektrotechniky Národnej technickej univerzity v Aténach v Grécku. Kurzy poskytované v rámci vysokoškolského a postgraduálneho študijného programu NTUA členmi IVML zahŕňajú Vedomostné a multimediálne systémy, Obrazovú a video analýza a technológiu, Počítačovú grafiku, Neurónové siete, Inteligentné počítačové systémy a Komunikáciu medzi človekom a strojom. Dvadsaťpäť postgraduálnych študentov získalo titul PhD počas práce v IVML, pričom desať študentov v súčasnosti pracuje v IVML na získaní titulu PhD. Členovia Laboratória (ktorých je približne 35, vrátane výskumných vedeckých pracovníkov, výskumných pracovníkov, programátorov a podporného personálu) sú aktívnymi členmi výskumnej komunity, s viac ako stovkou publikovaných článkov v časopisoch a 200 príspevkami na medzinárodných konferenciách.

Najdôležitejšie oblasti aktivít výskumu a vývoja vykonávané alebo podporované IVML zahŕňajú:

- Vedomostná multimediálna analýza
- Sémantické webové technológie a reprezentácia znalostí
- Modelovanie neistoty, umelé neurónové siete, technológie fuzzy a neurofuzzy
- Vyhľadávanie a získavanie sémantického multimediálneho obsahu na základe obsahu
- Interoperabilita a prístup ku kultúrnemu obsahu
- Štandardy MPEG-7, MPEG-21 a sémantické webové technológie
- Inteligentná interakcia človek-počítač a inteligentní sprostredkovatelia
- Analýza a rozpoznávanie tváre, emócií a biometriky
- MPEG-4 a Naturálno-syntetické hybridné kódovanie, Rozšírená realita.

IVML sa podieľalo na 84 projektoch v oblasti výskumu a vývoja. 40 z nich financovala Európska komisia a zvyšok gréckej organizácie. 66 z nich bolo dokončených, zatiaľ čo 18 stále prebieha. Najmä:

IVML sa zúčastňuje na návrhu a implementácii inteligentnej sémantickej analýzy a získavania multimediálneho obsahu podľa MPEG (4,7,21) a sémantických webových štandardov (ako člen W3C).

Vedúci Laboratória, Prof. Stefanos Kollias bol jedným z expertov, ktorého služby EK využila pri definovaní rámca „Sémantickej analýzy obsahu“ a jeho perspektívu pre rok 2012. Je členom 'Skupiny pre interoperabilitu' EK pre digitálne knižnice v období 2006-2007. Je národným zástupcom gréckeho Ministerstva kultúry od roku 2004, ktorý sa zúčastňuje na projektoch NRG, MinervaEC a Michael plus.

IVML sa v rámci 6. rámcového programu IP ACEMEDIA zúčastňuje na sémanticky založených adaptívnych multimediálnych analytických systémoch (2004-2007), na NoE MUSCLE o inteligentnej adaptívnej multimediálnej analýze (2004-2007), na NoE Knowledge-Web o sémantických webových technológiách (2004-2007), na IP AskIT o vedomostnej asistencii pre ľudí s obmedzenou mobilitou (2004-2007), IST NoE K-Space o multimédiách a vedomostných technológiách (2006-2009), na IST IP Mesh o vedomostných technológiách pre spravodajstvo (2006-2009), na IP X-Media, o vedomostných technológiách a podnikateľských prostrediach (2006-2009), na projekte STREP Boemie o vývoji ontológií (2006-2009), na projekte E-Culture Imagination o vedomostnom prístupe k historickému obsahu (2006-2008), na projekte E-Content-Plus Videoactive ako technický vedúci pre jednotný prístup k audiovizuálnym archívom (2006-2008), na projekte E-Ten Michael Plus ako technický líder pre spoločnú platformu pre prístup k európskemu kultúrnemu obsahu a interoperabilitu (2006-2008), na projekte E-content Plus MinervaEC (2006-2008), spolupracuje s európskymi knižnicami, múzeami, archívami, je technickým spoluedúcom projektu pre interoperabilitu v projekte E-Inclusion Agent-Dysl (2006-2009). Prof. S. Kollias a Dr. G. Stamou boli spolueditormi knihy o „Multimédiách a sémantických webových stránkach“, vydanú vydavateľstvom Wiley v júni 2005. IVML je členom W3C, zúčastňuje sa na Pracovnej skupine o formáte výmeny pravidiel, na Skupine Inkubátor neistoty, v pracovnej skupine OWL 1.1, v taktickom zoskupení 'Anotácia multimédií a sémantické webové stránky'.

Okrem toho, od roku 1989 IVML viedlo alebo sa zúčastnilo množstva projektov týkajúcich sa teórie a aplikácií neurónových, fuzzy logiky a inteligentných techník, ako Riadiaci uzol Sieť dokonalosti „NEURONET“ (1994-2000) a Sieť dokonalosti „EUNITE“ pre Adaptívne inteligentné systémy (2001-2004). IVML organizovalo ICANN-2006 v Aténach v septembri 2006.

Organizovalo tiež SAMT-2006 o sémantickej analýze multimédií v Aténach v decembri 2006, pričom tiež spoluorganizovalo WIAMIS-2007 v Santorini v júni 2007.

Prof. Stefanos Kollias sa narodil v Aténach v roku 1956. Získal diplom z NTUA v roku 1979, titul MSc. v komunikačnej technike v roku 1980 z UMIST v Anglicku a titul PhD v spravovaní signálov na Divízii informatiky NTUA. Od roku 1986 pracuje na Vysokej škole výpočtovej techniky a elektrotechniky NTUA a od

roku 1997 je profesorom. Od roku 1993 je riaditeľom Laboratória pre obrazové, video a multimediálne systémy NTUA. Jeho záujmy v oblasti výskumu zahŕňajú spracovanie a analýzu obrazu a videa, získavanie informácií na základe multimediálneho obsahu a riadiace, inteligentné a vedomostné systémy, neurónové siete, interakcia človek-počítač, kultúrny obsah a digitálne knižnice, sémantické webové stránky a multimediálna sémantika. Vydal viac ako 200 prác vo vyššie uvedených oblastiach, z ktorých asi polovicu v medzinárodných časopisoch. Od roku 2004 je národným zástupcom Ministerstva kultúry pre nové technológie a členom (kultúrnej) Skupiny národných zástupcov a neskoršej Skupiny expertov EK.

Dr. Vassilis Tzouvaras získal bakalársky titul inžiniera (B-Eng) na Fakulte elektroniky a systémového inžinierstva Univerzity v Essexu vo Veľkej Británii. Získal magisterský titul inžiniera (M-Eng) na Fakulte automatického riadenia a systémového inžinierstva na Univerzite v Sheffielde vo Veľkej Británii. V roku 2005 získal titul PhD. v Laboratóriu pre obrazové, video multimediálne systémy (IVML) Národnej technickej univerzity v Aténach (NTUA) a jeho výskum zahŕňa sémantickú interoperabilitu, jazyky pre reprezentáciu vedomostí, rozširovanie logického formalizmu medzi operátormi logických fuzzy, sémantické webové technológie, získavanie multimédií a systémy neurofuzzy. Podieľal sa na 8 európskych projektoch IST v oblasti výskumu a vývoja a na 5 národných projektoch. Uverejnil 6 článkov v medzinárodných časopisoch a knihách a 30 na medzinárodných konferenciách.

Grécke ministerstvo kultúry, Grécko

Grécke ministerstvo kultúry je hlavnou organizáciou financujúcou digitalizáciu obsahu v Grécku. Má pobočky – zamerané na historický a moderný kultúrny obsah – po celej krajine. Dohliada nad hlavnými aktivitami kultúrneho rozvoja, vrátane digitalizácie obsahu, prístupu a uchovania, s dôrazom na verejné múzeá, ktoré patria pod Ministerstvo a vlastní širokú škálu typov obsahu, vrátane pamiatok, sôch, audiovizuálneho materiálu a kníh, ktoré budú sprístupnené pre projekt ATÉNA.

Ministerstvo kultúry financuje a dohliada nad rôznymi projektmi, vrátane digitalizácie a vytvárania kultúrneho obsahu, digitalizácie a organizácie kultúrneho obsahu v oblasti archeológie, vytvárania sémantickej infraštruktúry pre jednotný prístup ku gréckemu kultúrnemu obsahu, digitalizácie kultúrneho obsahu múzeí popri tej, ktorá už prebieha, digitalizácie a práv duševného vlastníctva (IPR).

Okrem toho, grécke Ministerstvo kultúry poukázalo na 'Grécky kultúrny web' ako na základný strategický nástroj pre obdobie 2007-2013, v zhode so 4. Akčným plánom gréckeho hospodárstva. V tomto rámci bude Ministerstvo asistovať pri vytváraní a poskytovaní pomoci pre všetku potrebnú infraštruktúru pre poskytnutie jednotného a účinného prístupu ku gréckemu kultúrnemu dedičstvu, so zameraním na zdigitalizovaný obsah, ktorý bude možné vyhľadávať a získavať v rámci širokej palety gréckych kultúrnych lokalít vlastníacich a vystavujúcich kultúrne informácie týkajúce sa starovekej a modernej gréckej civilizácie. Uchovanie týchto materiálov bude hlavnou otázkou v tomto úsilí, spolu s vytvorením potrebnej technologickej podpory, ktorá každému užívateľovi uľahčí prístup k obsahu; prispôsobenie ponuky informácií charakteristikám užívateľa pri súčasnom dodržaní štandardov – najmä tých, ktoré sa týkajú syntaktických a sémantických informácií/reprezentácie vedomostí – bude nástrojom na realizáciu tejto podpory.

Thoediosios Konstandinidis sa narodil v Aténach v roku 1943. Získal titul bakalára vied na Matematickej fakulte Univerzity v Aténach a titul magistra v numerickej analýze na Univerzite v Manchestri. V súčasnosti je riaditeľom pre Informatiku a telekomunikácie na gréckom Ministerstve kultúry (GMK). Je tiež koordinátorom GMK v projekte MichaelPLUS a má rozsiahle skúsenosti v oblasti výskumu kultúrneho dedičstva a aplikácií.

Pani Katerina Moutogianniová sa narodila v Aténach v roku 1974. Získala titul bakalára vied na Fakulte informatiky a telekomunikácií na Národnej a Kapodistriánskej univerzite v Aténach (GRÉCKO). Získala titul magistra vied na Fakulte informatiky na Queen Mary, Univerzita v Londýne (VB). Má pracovné skúsenosti ako vývojárka softvéru v rôznych IT spoločnostiach a pracovala tiež ako asistentka výskumu na Fakulte informatiky na Queen Mary, Univerzita v Londýne. V súčasnosti pracuje ako špecialistka na digitálne aplikácie na gréckom Ministerstve kultúry v Grécku. Okrem toho sa tiež zúčastňuje projektu MichaelPLUS E-ten a má rozsiahle skúsenosti s aplikáciami v oblasti e-kultúry.

Panepistimio Patron - Univerzita v Patrasi, Laboratórium pre vysokovýkonné informačné systémy, Grécko

„**HPCLab**“ je pôvodný názov, ktorý laboratórium dostalo v roku 1990 a odvtedy vyvíjalo prvé aktivity v Grécku a projekty vo výskume a vývoji v oblasti paralelných systémov. Tieto aktivity sa vykonávajú v Patrasi od roku 1984 a zahŕňajú výskum, prvé kurzy v paralelných výpočtových systémoch v Grécku, projekty financované Európskou úniou a národnými agentúrami, zavedenie komerčného paralelného stroja po prvýkrát v Grécku (Intel iPSC/2 hypercube) a tiež organizácia prvej (Atény 1987) a tretej (Kréta 1989) konferencie ACM – ICS.

Oficiálny úplný názov je „*Laboratórium pre vysokovýkonné informačné systémy*“.

Laboratórium, ako súčasť svojich výskumných aktivít a projektov, na ktorých pracovalo, spolupracovalo s mnohými organizáciami v Grécku (grécke Ministerstvo kultúry, grécke Ministerstvo pre environmentálne územné plánovanie a verejné práce, Národné knižné centrum, Nadácia Melina Merkouri, Grécka národná organizácia pre turistický ruch a ďalšie) a s mnohými výskumnými inštitútmi a výskumnými pracovníkmi zo zahraničia (Universitat Politècnica de Catalunya, Španielsko (UPC-CEPBA), Istituto di Cibernetica, Taliansko (CNR), Institut National de Recherche en Informatique et Automatique, Francúzsko (INRIA), Univerzita v Illinois v Urbana-Champaign, Olivetti Ricerca Bari (Taliansko) a ďalšie).

Veľmi dôležitá je spolupráca laboratória s gréckym Ministerstvom kultúry. Ako súčasť tejto spolupráce laboratórium prijalo úlohu konzultanta pre Technológie informačnej spoločnosti ministerstva, pričom vytvorilo mnohé systémy a aplikácie. Tiež ako súčasť tejto spolupráce, má laboratórium prístup k bohatému kultúrnemu obsahu na použitie vo výskume a pre nekomerčné účely.

Výskum a činnosť priniesli laboratóriu mnohé pocty a ocenenia. Medzi tie posledné patria:

- Cena za najlepšiu prácu na konferencii IEEE/ACM Supercomputing 2000, v Dallase v Texase, november 2000.
- Špeciálne ocenenie za CD-ROM o živote Meliny Merkouriovej, na medzinárodnej súťaži Moebius, Peking, november 2001.

Laboratórium podporuje výskum a vzdelávanie v oblasti vývoja softvéru a najmä v nasledovných oblastiach:

- Systémový softvér pre paralelné časové výpočtové systémy.
- Numerické výpočtové systémy a aplikácie.
- Hypermediálne & multimediálne prostredie. Výskum zahŕňa hypermediálne rámce a nástroje, digitálne knižnice a informačné archívy, modelovanie obsahu a metaúdaje, aplikácie v kultúre, vzdelávanie pomocou počítačov a diaľkové, systémy a užívateľské rozhrania 3D/VR, Intranet a sieťová infraštruktúra, digitalizácia, bezpečnosť informačných systémov a sietí, práva duševného vlastníctva, systémy smart kariet, metódy hodnotenia kvality a porovnávaní.

Laboratórium pre vysokovýkonné informačné systémy ako súčasť svojich vedeckých a výskumných aktivít a tiež ako výsledok projektov, ktorých sa zúčastňuje, má množstvo publikácií v medzinárodných a domácich časopisoch a na konferenciách. Úplný a aktualizovaný zoznam týchto publikácií nájdete na webovej stránke laboratória (http://www.hpclab.ceid.upatras.gr/publications_en.html).

Personál laboratória tvorí veľká skupina ľudí (viac ako 60), ktorí sú vysoko špecializovaní a skúsení v rôznych oblastiach, aby boli lepšie pokryté potreby laboratória.

Laboratórium sa nachádza v Patrase, na druhom poschodí Budovy B Univerziténeho areálu, na ploche 250 metrov štvorcových. Výpočtová infraštruktúra laboratória pozostáva približne z 35 pracovných staníc, 3 centrálnych serverov, 5 serverov s funkciou skúšobných stanovísk, 5 tlačiarňí (laserových a atramentových), scanner, fotokopírka, fax. Je tam tiež 7 switchov 10/100 Mbps a jeden gigabitový ethernetový switch. Okrem pracovných pozícií pre členov laboratória sa v hlavnej miestnosti laboratória nachádza približne 10 verejných pracovných staníc, ktoré používajú študenti pracujúci na svojich zadaniach. Laboratórium je pripojené k Internetu prostredníctvom vysokorýchlostného širokého pásma vedenia univerzitnej siete.

Theodore S. Papatheodorou

Prof. Papatheodorou získal titul B.Sc. v matematike na Univerzite v Aténach v roku 1968, M.Sc. v matematike na Purdue University v roku 1971, PhD. v numerickej analýze na Purdue University v roku 1973 a M.Sc. v stavebnom inžinierstve na Purdue University v roku 1975. Zastával viacero akademických a poradenských pozícií v Grécku a v Spojených štátoch (najaktuálnejšie pozície v USA: hosťujúci profesor, Fakulta informatiky, Purdue University, 1995). Od roku 1984 je profesorom na Fakulte výpočtovej techniky a informatiky na Univerzite v Patrase v Grécku. Vytvoril laboratórium HPC Lab na Univerzite v Patrase. V súčasnosti je riaditeľom tohto laboratória a pôsobí ako technologický konzultant ministra kultúry. Inicializoval založenie Inštitútu výpočtových technológií (CTI). Ako prvý riaditeľ CTI (1985-1990) viedol organizačný rozvoj Inštitútu a prácu v oblasti výskumu a rozvoja. Je autorom početných publikácií vo viacerých oblastiach výpočtovej techniky a informatiky.

Dimitrios K. Tsolis

Narodený sa v Aténach (1975), Dimitrios K. Tsolis absolvoval Fakultu elektrotechniky a výpočtových technológií Univerzity v Patrase v roku 1999. Hovorí po anglicky a po nemecky. Od roku 1999 je výskumným pracovníkom v laboratóriu pre vysokovýkonné informačné systémy, na Fakulte výpočtovej techniky a informatiky Univerzity v Patrase. V marci 2001 získal titul M.Sc. vo výpočtovej technike. Od roku 1997 sa zúčastňuje:

- Rôznych európskych a národných projektov (projekty IST, VHF, MUVII, MINERVA, atď.).
- V rôznych výborov, ako napríklad rada vytvorená gréckym Ministerstvom kultúry (GMK) pre určovanie ceny digitálnych obrázkov gréckeho kultúrneho dedičstva.
- Od roku 2002 je zástupcom za GMK v Národnej skupine zástupcov

Je tiež poradcom GMK v otázkach ako sú technické prostriedky na ochranu a riadenie práv duševného vlastníctva digitálnych diel, digitalizácia kultúrneho dedičstva a ďalšie.

MAĎARSKO

Pet•fi Irodalmi Múzeum – Pet•fiho múzeum literatúry, Maďarsko

Korene Múzea siahajú do roku 1909. Ako nezávislá inštitúcia bolo Pet•fiho múzeum literatúry založené v roku 1954, s cieľom zbierať a uchovávať záznamy maďarskej literatúry. Tvrdo pracujeme, aby sa dedičstvo, korešpondencia, knižnice, zvukové a obrazové záznamy, fotografie, nábytok, osobné veci spisovateľov a básnikov, dokumenty vydavateľstiev literárnych periodík a vydavateľstiev literárneho typu – t. j. zástupcov maďarskej literatúry doma aj v zahraničí – stali súčasťou našej zbierky.

Súčasná štruktúra inštitúcie, špecializovaná na prijímanie komplexných autorských, literárnych pozostalostí, profesionálne spracovanie, reštauráciu a uskladnenie bola vytvorená v roku 1970. Oddelenia zbierky sú – Archív rukopisov, Knižnica, Zbierka umenia a relikvií a Audiovizuálna knižnica.

Medzi úlohy Múzea patrí dohľad nad literárnymi zbierkami a výstavami v oblastiach mimo Budapešti a to od čias založenia inštitúcie. V dôsledku toho sa Pet•fiho múzeum literatúry stalo inštitúciou s celoštátnou autoritou v oblasti maďarskej literárnej muzeológie; ponúka pomoc s organizovaním výstav v pamätných domoch a pamätných izbách v oblastiach mimo Budapešť a udržiava tiež kontakt s pamätnými miestami v zahraničí.

Od svojho založenia Múzeum literatúry zorganizovalo takmer 500 výstav a vydalo viac ako 300 odborných a popularizačných publikácií a katalógov výstav. Dúfame, že naša práca za posledných 50 rokov nám získala pozíciu vo vedeckom živote. Využívame intelektuálnu hodnotu našich zbierok, katalógov a databáň v kritických vydaniach, filologickom a textologickom výskume. Naši muzeológovia sa ako vyučujúci podieľajú na univerzitnom vzdelávaní a naše zväzky esejí a štúdií sa objavujú v technickej literatúre o výskume kultov a o literárnej muzeológii.

V minulom roku bol vytvorený integrovaný systém, ktorý integroval rôzne malé databázy, bol dosiahnutý pokrok v konverzii v súlade s národnými a medzinárodnými štandardmi.

Vybudovali sme jednotnú elektronickú službu, ktorá je založená na portálovej technológii a spojila a zverejnila zdigitalizovaný obsah Múzea pre miestnych a vzdialených zákazníkov.

Zsolt Bánki

Vedúci Knižnice a mediálnej zbierky v Pet•fiho múzeu literatúry. Absolvoval Univerzitu Berzsényi Dániel (Szombathely) ako knihovník a učiteľ maďarskej gramatiky a literatúry, potom Katolícku univerzitu Pázmány Péter (Budapešť) v teológii a Univerzitu vied Eötvös Loránd (Budapešť) ako knižničný informačný manažér. Pracoval vo viacerých knižniciach, od roku 1993 do roku 2005 v Národnej knižnici Széchényi (Budapešť) ako informačný manažér rady na Oddelení vývoja informácií, ktoré vytvára integrované systémy a databázy. Hovorí po nemecky a po anglicky, predniesol viacero prednášok a napísal štúdie o knižničnej informatike.

Gábor Palkó

Výskumný pracovník, Knižnica a mediálna zbierka. Absolvoval Univerzitu Eötvös Loránd v Budapešti (maďarský jazyk a literatúra, MA, 1997), obhájil svoju PhD dizertáciu v roku 2002 na Univerzite Eötvös Loránd v Budapešti (komparatívna literatúra). Absolvoval dlhšie študijné návštevy v Holandsku a Rakúsku. Napísal dve knihy o literatúre v 20. storočí, postmodernej literatúre a literárnej teórii, predniesol viacero prednášok. Vyučuje na Univerzite Eötvös. Je aktívny ako vzdelávací expert.

Magyar Rádió Zrt. - Maďarský rozhlas

Maďarský rozhlas je verejný rozhlas v Maďarsku. Má tri celoštátne rozhlasové kanály, kanál pre etnickú menšinu a externé programy (MR4,) a 5 regionálnych štúdií, ktorých programy pokrývajú širokú škálu aktivít verejnej služby. MR1 Kossuth vysiela spravodajstvo, politické, hospodárske a kultúrne programy 24 hodín denne. MR2 Pet•fi je zameraný na poslucháčov vo veku od 19 do 39 rokov a vysiela pre nich kvalitnú hudbu. MR3 Bartók je kanál vysielajúci klasickú hudbu. MR5 vysiela on-line plenárne zasadnutia parlamentu. Okrem uvedených kanálov má Maďarský rozhlas tri známe orchestre, Symfonický orchester, Zbor a Detský zbor.

Jednou z kľúčových úloh Maďarského rozhlasu je dokumentovanie historických období a uchovávanie významných kultúrnych hodnôt. Archív rozhlasu je národným pokladom. Obsahuje hlas historických osobností, politikov, spisovateľov, básnikov, umelcov a skladateľov, spolu viac ako 800 000 nahrávok. V tomto archíve sa nachádzajú tiež niektoré ďalšie nenahradiateľné dokumenty, ako napríklad knihy, noty, novinové výstrižky, písomné dokumenty (rukopisy a scenáre) vypracované pre programy a historické rozhlasové relikvie. Digitálny archív bol vytvorený v období od roku 2004 do roku 2006, pričom do postupov pre výrobu programov bol integrovaný v roku 2007. Je založený na systéme metaúdajov Dublin Core.

V súlade s tradíciami má Maďarský rozhlas vysokokvalifikovaný technický personál, ktorý podporuje prípravu programov a bezchybne prevádzkuje zariadenia.

Maďarský rozhlas sa veľmi zaujíma o národnú a medzinárodnú spoluprácu zameranú na integráciu rôznych sektorov kultúrneho dedičstva a na riešenie problémov, ktoré sťažujú tento proces v oblastiach ako je interoperabilita a otázky IPR.

László Sütö, technický riaditeľ Maďarského rozhlasu. Absolvent Fakulty elektrotechniky Technickej univerzity v Budapešti v roku 1983 a odvtedy je zamestnancom Maďarského rozhlasu. Najskôr pracoval ako zvukový inžinier na oddelení externého vysielania, v roku 1991 bol poverený národnou integráciou systému medzinárodnej výmeny programov Európskej vysielacej únie a nominovaný ako kontaktná osoba pre Euroradio. Spolupracoval a viedol projekty technického rozvoja ako napríklad vytvorenie satelitu Euroradio a zavedenie digitálnych telekomunikačných technológií a integrovaných systémov pre výrobu programov v Maďarskom rozhlase. V období 1997-1999 viedol systémovo-technické oddelenie a od roku 1999 je technickým riaditeľom Maďarského rozhlasu.

Hajnalka Sütőová, zástupkyňa riaditeľa Archívu Maďarského rozhlasu. Absolventka ekonómie na Fakulte medzinárodnej komunikácie na Foreign Trade College v roku 1996 a tento rok získala tiež diplom knihovní-informatik Univerzite v Szegede. Pracuje pre Maďarský rozhlas od roku 1995, najskôr ako archivárka, od roku 2001 ako vedúca literárneho zvukového archívu a tento rok bola vymenovaná za zástupkyňu riaditeľa archívu. V roku 2003 viedla pilotný projekt Digitálny archív, projekty Digitálny archív 2 a 3 v období 2004 až 2006 a integráciu Digitálneho archívu do vysielacieho postupu. Publikovala množstvo publikácií o digitálnom archíve a jeho systéme. Jej hlavnými oblasťami výskumu sú digitalizácia, metaúdaje a systémová integrácia.

MAKASH – Rozvoj aplikácií CMC vo vzdelávaní, kultúre a vede

IZRAEL

Židovská národná a univerzitná knižnica (JNUL), Izrael

Židovská národná a univerzitná knižnica (JNUL) fungujúca v rámci Hebrejskej univerzity v Jeruzaleme je hlavným skladoom intelektuálnych diel Izraelu, židovského a svetového pôvodu a je vedeckou knižnicou na najvyššej úrovni. Obsahuje viac ako 5 miliónov položiek a vzácných pokladov najvyššieho významu pre dedičstvo a kultúru štátu Izrael a židovský národ. Vzdelávaci výbor parlamentu (Knesset) schválil v septembri 2007 Zákon o národnej knižnici, ktorý má byť schválený Parlamentom a vstúpiť do platnosti od 1. januára 2008. Zákon ustanoví JNUL ako štatutárnu Národnú knižnicu štátu Izrael a ako autonómny orgán, nezávislý od Hebrejskej univerzity a s prostriedkami na vykonávanie svojich národných úloh.

Orly Simon

Vedúci, Oddelenie informačných technológií Židovskej národnej a univerzitnej knižnice. Vyškolený v medzinárodných vzťahoch a systémovej analýze. Jazyky: angličtina, francúzština a hebrejčina.

Dov Winer

Vyškolený ako psychológ (Hebrejská univerzita) špecializovaný v on-line vzdelávaní a odbornej príprave v Inštitúte vzdelávania, Univerzita v Londýne. Bol projektovým úradníkom pre pilotné projekty iniciatívy Informačná superdiaľnica (Ministerstvo pre vedu); zakladateľ Izraelskej internetovej spoločnosti a je zástupcom jej Poradného výboru W3C. V roku 2001 založil Iniciatívu židovskej agentúry pre židovské sieťové infraštruktúry. Koordinátor obsahového pracovného balíka MOSAICA, projektu podporovaného Európskou komisiou, ktorý demonštruje vyspelé sémantické webové technológie, na začiatku prostredníctvom európskeho portálu židovského kultúrneho dedičstva. Koordinuje projekt MINERVA (Digitalizácia kultúrneho dedičstva) v Izraeli a je jedným z predsedov Jeruzalemskej konferencie EVA/MINERVA – <http://www.minervaisrael.org.il>

Izraelské múzeum v Jeruzaleme, Izrael

Založené v roku 1965, Izraelské múzeum v relatívne krátkom čase získalo dnešné svetové postavenie so zbierkami začínajúcimi prehistorickou archeológiou po súčasné umenie a s dynamickým rozpisom dočasných výstav, publikácií a vzdelávacích aktivít. Je vedúcou kultúrnou inštitúciou v Izraeli a jedným z najväčších encyklopedických múzeí na svete.

Jeho terasovitý komplex tvoriaci takmer 50 000 metrov štvorcových a 6-akrová záhrada so sochami v rámci jeho 20-akrového areálu pritiahne každý rok viac ako 950 000 návštevníkov, z nich asi tretina sú medzinárodní turisti a vrátane takmer 100 000 detí vo vzdelávacích programoch v Južnom krídle. Múzeum sa venuje uchovávaniu, štúdiu a vystavovaniu svojich zbierok, podporuje vzdelávanie verejnosti z Izraela a zo zahraničia, využíva svoje rozsiahle fondy poprednej svetovej zbierky archeológie Svätej zeme, najobsiahlejšie svetové zbierky Judaica a etnológie židovského národa a svoje fondy krásneho umenia od starých majstrov európskeho umenia až po súčasné medzinárodné umenie.

Susan Hazan

Kurátorka Nových médií a vedúca Internetovej kancelárie

Tituly magistra a PhD z Goldsmiths College, Univerzita v Londýne v médiách a komunikácií so zameraním na elektronické architektúry v moderných múzeách. Pani Hazan vydala početné publikácie o nových médiách vo vzdelávaní, umení a múzeách a pravidelne prednáša na medzinárodných konferenciách. V období 2002-2003 bola hosťujúcou prednášateľkou na Výpočtovej fakulte v Goldsmiths, Univerzita v Londýne, kde vyučovala webový dizajn a kritickú e-Muzeológiu, s dôrazom na vzájomný vzťah medzi kultúrnou teóriou a súčasnou praxou a hosťujúcou prednášateľkou na Fakulte muzeológie na Univerzite v Haife v Izraeli.

TALIANSKO

Amitié, Taliansko

Amitié bolo vytvorené v roku 1991 ako súčasť Vzdelávacieho partnerstva univerzít a podnikov v rámci Programu COMETT sponzorovaného Európskou komisiou. Ako vzdelávacie výskumné stredisko má Amitié za cieľ podporovať vzdelávacie aktivity v oblasti softvéru a informačných technológií v Európskom spoločenstve, so zameraním najmä na menej zvýhodnené regióny Európy. Jeho hlavnými cieľmi sú:

- identifikovanie vzdelávacích a technologických potrieb;
- spúšťanie akcií na zvyšovanie povedomia o strategickom význame pre priemysel a obchod;
- vytváranie infraštruktúry pre výmeny univerzity-podniky a podporovanie odbornej prípravy školiteľov;
- vytváranie pracovných skupín v konkrétnych priemyselných sektoroch na skúmanie potenciálnej aplikácie softvéru a informačných technológií.

Amitié organizuje veľký počet výskumných a rozširovacích aktivít týkajúcich sa zvyšovania povedomia podnikov o zavádzaní nových technológií v oblasti kultúry. Neustále sa organizujú semináre, kurzy a informačné dni s cieľom propagovať vytvorené projekty a produkty. Cieľom Amitié je posilniť využívanie nových multimediálnych technológií poskytovaním praktických demonštrácií existujúcich multimediálnych produktov a poskytovaním informačných služieb užívateľom. Aktivity Amitié sú určené cieľovým skupinám pôsobiacim v hospodárskej oblasti, najmä malým a stredným podnikom, ale tiež mladým ľuďom v príprave, buď poskytovaním metodologickej podpory, učebných materiálov a vzdelávacích kurzov, alebo nasmerovaním na najlepšie zdroje pre splnenie ich informačných potrieb. Vzdelávacia činnosť strediska Amitié je založená na otvorenom a dialkovom vzdelávaní, ktorého účelom je prekonanie tradičnej úlohy učebne vo vzdelávacom procese, čo pomáha individualizovať každý kurz. Spoliehajú sa na motiváciu študenta, každý kurz vytvára otvorený a flexibilný systém, v ktorom zohráva mimoriadnu úlohu tútor, ktorého funkciou je sledovanie študentov počas etáp vzdelávacej činnosti. Amitié koordinuje taliansky uzol siete MIDAS-NET podporovaný Programom Európskej komisie INFO2000, zameraný na kultúrny sektor. Od roku 1995 uviedlo sadu aktivít na zvyšovanie povedomia, vzdelávanie a rozširovanie, spolu s talianskym Ministerstvom pre kultúrne dedičstvo so zameraním na používanie nových technológií v knižnom sektore.

Pier Giacomo Sola narodený v roku 1957, Maturita Classica (úroveň A) v Classic Licee a titul v nukleárnom inžinierstve na Univerzite v Boloni. Dobrá konverzácia a čítanie v angličtine a francúzštine a španielčine, priemerná konverzácia v nemčine. V súčasnosti je prezidentom Amitié, výskumného strediska zameraného na vzdelávanie v informačných technológiách. V júli 1993 vybraný EK ako expert pre rozširovanie výsledkov výskumu a technologického rozvoja Spoločenstva a ich dopadu na priemysel, vedeckú komunitu a spoločnosť. Účastník Okrúhleho stola 8 vytvoreného EK pre diskusiu o problémoch týkajúcich sa rozvoja Informačnej spoločnosti. Vo 4. Rámcovom programe sa ako expert za Taliansko zapojil do prípravných aktivít Programu „Odborná príprava a mobilita výskumných pracovníkov“ a bol vymenovaný talianskou vládou za „Národný kontaktný bod“ v rámci Programu CRAFT (akcie v telematike) a Programu telematické aplikácie. Koordinátor talianskeho uzla siete Midas-Net vytvorenej Európskou komisiou v rámci Programu Info2000. Od roku 1995 koordinuje spoločné projekty s talianskym ministerstvom kultúry pre organizovanie vzdelávacích aktivít pre zavedenie technológií informačnej spoločnosti do knižníc.

LOTYŠSKO

Valsts a•ent•ra "Kult•ras inform•cijas sist•mas" – Štátna agentúra pre Kultúrne informačné systémy, Lotyšsko

Agentúra je štátnou inštitúciou pod dohľadom Ministerstva kultúry, ktorá pracuje na základe Zákona o verejných agentúrach, Nariadení agentúry a nariadení o plánovaní politiky v tomto sektore.

Cieľmi Agentúry je zabezpečiť prístup spoločnosti k informačným zdrojom a kultúrnym hodnotám v knižniciach, archívoch a múzeách a vytvoriť integrovanú počítačovú informačnú sieť. Hlavné funkcie

Ministerstvo disponuje finančnými prostriedkami pre udeľovanie dotácií na umeleckú tvorbu a projekty, vďaka osobitnému rozpočtovému článku zhodnocujúcemu kultúrnu tvorbu a finančne pomáha približne 50 neziskovým organizáciám a združeniam pôsobiacim v oblasti kultúry, prostredníctvom špeciálnych typov dohôd.

V Luxembursku nie sú kultúrne funkcie rozdelené špecificky medzi rôzne miestne alebo regionálne subjekty a najviac kultúrnych kompetencií má preto Ministerstvo kultúry. V dôsledku toho fungujú hlavné kultúrne inštitúcie ako napríklad Národné archívy, Národná knižnica, hlavné múzeá, Národné audiovizuálne centrum, Národná služba pre lokality a pamiatky, Národné centrum literatúry, Kultúrne centrum Neumünsterského opátstva ako inštitúty pod nepriamou hierarchickou správou Ministerstva kultúr.

Na záver, Ministerstvo je zodpovedné za regionálne kultúrne iniciatívy (tri regionálne kultúrne animačné centrá), za záležitosti politiky EÚ, bilaterálne a multilaterálne kultúrne zahraničné záležitosti (Rada Európy, UNESCO, atď.). V úzkej spolupráci s Kultúrnym riaditeľstvom Ministerstva zahraničných vecí môže Ministerstvo kultúry medzi iným podpisovať medzinárodné a multilaterálne dohody o spolupráci v kultúrnych záležitostiach.

Špeciálna kultúrna spolupráca na konkrétnych projektoch môže vzniknúť medzi Ministerstvom a rôznymi veľvyslanectvami zastupujúcimi Veľkovojevodstva na celom svete, a tiež medzi Ministerstvom a zahraničnými veľvyslanectvami akreditovanými v Luxembursku.

HOLANSKO

Stichting Rijksmuseum Amsterdam, Holandsko

Od decembra 2003 do 2010 podstúpi Rijksmuseum Amsterdam najväčší program prestavby, renovácie a modernizácie vo svojej histórii. Počas tohto obdobia budú najlepšie práce zo 17. storočia v Rijksmuseum naďalej vystavené pod titulom Majstrovské diela. Prestavené krídlo Philips bude poskytovať príležitosť vidieť spolu najvýznamnejšie položky Zlatého veku v prekvapujúcich kombináciách. Viac ako 400 majstrovských diel bude vystavených v Krídle Philips od 20. decembra.

Slávne domčeky pre bábiky, najlepšia delfská keramika, bohatstvo striebra, ikony holandskej histórie a samozrejme maľby veľkých majstrov 17. storočia. V Krídle Philips budú mať nový prechodný domov Frans Hals, Jan Steen, Vermeer a Rembrandt. V prípade mnohých týchto diel to bude po prvýkrát, čo opustia svoje miesto v Rijksmuseum. Napríklad Rembrandtova Nočná hliadka len zriedka opúšťala hlavnú budovu navrhnutú Pierrrom Cuypersom od jej otvorenia v roku 1885.

Výskum je základným predpokladom všetkých aktivít múzea, od akvizície, konzervácie a reštaurácie až po zverejnenie a prezentáciu. Vo všeobecnosti tento výskum zahŕňa umelecký predmet alebo dielo v múzeu ako zdroj informácií. V tomto zmysle sa historický a umelecko-historický výskum v kontexte múzea líši od univerzitného výskumu, ktorý ma teoretickejšie zameranie.

V Rijksmuseum výskum umeleckých predmetov a diel a najmä akvizícií často vedie k článku v 'Bulletin van het Rijksmuseum', akademickom periodiku múzea. (Digitalizované) katalógy zbierky otvárajú múzeum výskumným pracovníkom a poskytujú prístup k rôznym oddeleniam, popri katalógoch výstav a ďalších publikáciách.

Cathy Jager

Od novembra 2006 vedúca riadenia zbierok v Rijksmuseum Amsterdam. Predtým pracovala takmer 10 rokov vo svete archivárstva, ako vedúca virtuálnej konferenčnej miestnosti národných archívov v Hágu.

POLSKO

Medzinárodné centrum pre riadenie informácií (ICIMSS), Poľsko

ICIMSS: Medzinárodné centrum pre riadenie informácií (ICIMSS), Toruň, Poľsko www.icimss.edu.pl je vedecké združenie založené 62 členmi z viac ako 20 krajín. Jeho aktivity sú orientované na informácie, vzdelávanie a kultúru. Informačné služby sa dodávajú užívateľom prostredníctvom 8 vyhradených diskusných zoznamov, ktoré zahŕňajú viac ako 2 000 obsluhovaných adries. Pre vzdelávacie účely bolo zorganizovaných viacero krátkych kurzov. Okrem toho, od roku 1997 do roku 2003 bolo poskytnutých 5 experimentálnych kurzov na úrovni postgraduálnej školy pre študentov zo 16 krajín. Kurzy boli venované modernému riadeniu archivačných inštitúcií a modernej technológii. Ciele ICIMSS zahŕňajú tiež podporovanie medzikultúrnej komunikácie a výskumu. ICIMSS sa zúčastňuje veľkej škály projektov, vrátane projektov financovaných ES prostredníctvom programov ako TEMPUS, IST, eTEN, Leonardo da Vinci. Projekty ES zahŕňajú: TEMPUS: odborná príprava pre miestnu samosprávu v ICT; EXPLOIT – podpora pre odborníkov z archivačných inštitúcií; DEDICATE – kurzy diaľkového vzdelávania o informačnom povedomí; CULTIVATE spolupráca medzi inštitúciami pre kultúrne dedičstvo ako sú napríklad archívy, knižnice a

múzeá, DELOS – otázky digitálnych knižníc; MINERVA – koordinácia digitalizácie v Európe; EURIDICE – vytváranie obrázkových bánk pre kurzy diaľkového vzdelávania; Príprava pre scénu – profesionálne profily v správe, riadení a propagovaní múzických umení; EMapps.com – vytvorenie vzdelávacích hier alternatívnej reality; MICHAEL – národné registre digitálnych zbierok

Maria Śliwińska, riaditeľka ICIMSS s odbornými znalosťami v knižničnej a informačnej vede, výučbe, skúsenosti s vydávaním. Účasť vo viac ako desiatich projektoch ES. Bola členkou Knižničnej rady na Ministerstve kultúry a členkou Vedeckej komunikačnej sekcie Poľskej akadémie vied. V rokoch 1999 - 2001 pôsobila ako členka poroty projektu ICT Stories. V rokoch 1993-1999 bola zástupkyňou riaditeľa Knižnice Univerzity Mikuláša Kopernika v Toruni zodpovednou za jej automatizáciu a modernizáciu.

Piotr Kozurno, historik umenia. Skúsenosti v oblasti umeleckej fotografie. Správca poľského miestneho Foto-fóra. Prispievateľ do Wikipédie. Zapojený do miestneho projektu venovaného architektúre a kurzom diaľkového vzdelávania EC EURIDICE.

Sebastian Michałek, vzdelanie v oblasti matematiky a ICT. Plní funkciu správcu systému a servera. ICT odborník a pedagóg; správca platformy diaľkového vzdelávania (Moodle). Zručnosti v: montáž hardvéru, dobré znalosti operačných systémov (rodina Windows, UNIX, SUN OS), počítačové siete, mobilné technológie; všetky druhy kancelárskeho softvéru, riadenie serverov (Windows a Linux/UNIX), SQL/MySQL, C/C++, JAVA, PASCAL, BASIC, PHP, HTML/DHTML. Základné vedomosti o aplikáciách CAD/CAM (AutoCAD, ArtCam, SurfCam, EdgeCam). Zapojený do projektu EK ako vývojár aplikácií (poľské verzie platform pre projekty EURIDICE, MICHAEL Plus a Emapps.com)

RUMUNSKO

CIMEC - Institutul de Memorie Culturala, Rumunsko

CIMEC je národný verejný inštitút pre dokumentáciu kultúrneho dedičstva, založený v roku 1978.

Aktivity Inštitútu sú:

- zbiera, spracováva, vytvára a rozširuje informácie týkajúce hnutelného a nehnuteľného kultúrneho dedičstva, divadelných predstavení, kultúrnych inštitúcií, bibliografických záznamov a kultúrnych podujatí;
- vedie národné databázy a ďalšie počítačové zdroje kultúrnych informácií;
- vytvára nástroje pre dokumentáciu zbierok (pravidlá pre opis artefaktov, štandardy pre údaje, terminologické tezaure, archívy orgánov, softvér, atď.);
- je vydavateľom rôznych publikácií, v klasickom aj digitálnom formáte;
- poskytuje poradenstvo, Internetové služby a technickú pomoc pre múzeá, knižnice a ďalšie kultúrne inštitúcie.
- vedie počítačové záznamy o: hmotnom dedičstve, vzácných knihách, nehnuteľnom dedičstve, divadelných predstaveniach, múzeách a verejných zbierkach, vlastníkoch dedičstva, divadlách a hudobných inštitúciách, archeologických vykopávkach, muzeálnych odborníkoch.

Webová stránka inštitútu www.cimec.ro je hlavnou bránou k rumunskému kultúrnemu dedičstvu.

Dan Matei

Vzdelanie: ASE Bukurešť, Fac. de Cibernetica Economică (1970-1975); Univerzita v Bukurešti, School of Letters, PhD program v knižničnej a informačnej vede.

1975-1979 programátor, Územné počítačové centrum Baia-Mare.

1979-1983 systémový programátor, Laboratóriá hospodárskej kybernetiky, Akadémia ekonomických štúdií v Bukurešti.

1983-1986 výskumný pracovník, 1986-1990 starší programátor, Skupina pre systémy pre získavanie informácií, Výskumný inštitút pre informatiku v Bukurešti.

Od apríla 1990, riaditeľ, CIMEC – Inštitút pre kultúrnu pamäť (v rámci Ministerstva kultúry).

Od roku 1991 viceprezident TermRom -Asociația Română de Terminologie (Rumunské združenie pre terminológiu) a od roku 1994, koordinátor Terminologickej databanky TermRom a návrhár a správca jej webovej stránky (www.termrom.org.ro).

Od roku 2002, prezident „Nadácie Gellu Naum“ (www.gellunaum.ro).

RUSKO

Centrum PIC, Rusko

Centrum informatizácie v oblasti kultúry Ministerstva Ruskej federácie (Centrum PIC) bolo vytvorené v roku 1992 z personálu výpočtového strediska Ministerstva kultúry ZSSR potom, ako bol ZSSR rozdelený na nezávislé štáty, s cieľom skúmať nové informačné a komunikačné technológie a aplikácií v oblasti kultúry.

Centrum PIC je štátny nerozpočtový výskumný a navrhovateľský orgán podriadený ruskému Ministerstvu kultúry a pracuje na základe zmlúv s ruským Ministerstvom kultúry, s ruským Ministerstvom priemyslu, vedy a technológie, s ruskými múzeami a ďalšími kultúrnymi inštitúciami. V roku 1995 ruské Ministerstvo kultúry vytvorilo Centrum multimediálnych technológií (ako pobočku Centra PIC) na koordinovanie úsilia rôznych orgánov spojených s multimediálnym vydávaním a distribúciou v kultúre a umení. Služby Centra zahŕňajú hodnotenie navrhovaných projektov a prebiehajúcich prác.

Centrum PIC monitoruje a analyzuje nové informačné a komunikačné technológie v kultúre a umení (v Rusku a medzinárodne) a prezentuje výročné správy na danú tému.

Centrum vytvára a inštaluje systémy pre archiváciu a získavanie, vrátane obrázkov, v múzeách. Centrum tiež vytvára a produkuje multimediálne CD-ROM v oblastiach kultúry a umenia. Niektorým z multimediálnych CD-ROM projektov Centra PIC sú „Západoeurópska kresba v 14.- 19. storočí. Zbierka Kunsthalle v Brémách“ (v ruštine a nemčine); encyklopédia diel 500 medzinárodných majstrov v oblasti maľby, architektúry a ďalších krásnych umení (v ruštine); „A. S. Puškin. Úplná kolekcia“ (v ruštine) – k 200. výročiu. Multimediálna podpora výstavy „Rekonštrukcia tváre podľa lebky. Metóda Michaela Gerasimova“ bola navrhnutá a nainštalovaná v počítači vo výstavnej hale Štátneho biologického múzea K.A. Timiryazeva a na Internete.

Leonid A. Kujbyshev

Adresa: Centrum PIC, #5, Magistralnaia ul. č. 5, 123007, Moskva, Rusko
Dátum narodenia: 26. februára 1945
Vzdelanie: 1967 – Moskovský inštitút rádioelektroniky
Základné zamestnanie: *Od roku 1992 – Centrum informatizácie v oblasti kultúry (Centrum PIC) – zástupca riaditeľa*

Profesionálne aktivity a zodpovednosti

12 rokov pracovných skúseností v informatizácii kultúry. Od roku 1998 – projekty EÚ v IST a riadení kultúry; organizovanie Medzinárodných konferencií EVA v Moskve

Nadezhda V. Braker

Adresa: Centrum PIC, #5, Magistralnaia ul. č. 5, 123007, Moskva, Rusko
Dátum narodenia: 19. septembra 1946
Vzdelanie: 1968 – Moskovská štátna univerzita, Fakulta filológie, štrukturálna a aplikovaná lingvistiká
Základné zamestnanie: *Od roku 1992 – Centrum informatizácie v oblasti kultúry (Centrum PIC) – hlavná odborníčka*

Profesionálne aktivity a zodpovednosti

Viac ako 25 rokov pracovných skúseností v informatizácii kultúry. Od roku 1998 – projekty EÚ v IST a riadení kultúry; organizovanie Medzinárodných konferencií EVA v Moskve

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

Ministerstvo kultúry SR

Ministerstvo kultúry SR bolo založené v roku 1969. Úloha Ministerstva sa formovala od začiatku jeho existencie, pričom jeho pole činnosti bolo charakterizované osvetovou prácou, umením, národnými pamiatkami, ochranou životného prostredia, vydávaním neperiodických, autorským právom, oblasťou produkcie a obchodu. V súčasnosti je Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky ústredným orgánom štátnej správy Slovenskej republiky pre národný jazyk, ochranu pamiatkových fondov, národné dedičstvo a knižničnú vedu, umenie, autorské právo a zákony na ochranu autorských práv, osvetovú činnosť a ľudovú umeleckú produkciu, podporu kultúrnej inovácie pre etnické menšiny, prezentáciu slovenskej kultúry a umenia v zahraničí, vzťahy s cirkvami a náboženskými spoločnosťami, médiá a audiovizuálnu oblasť.

Slovenské národné múzeum

Počiatky Slovenského národného múzea (SNM) sú spojené s úsilím slovenského národa o národnú emancipáciu a samourčenie. SNM je spojené s tradíciou Múzea Matice slovenskej a Múzea Národného domu v Martine, ktoré vytvorilo Slovenskú muzeologickú spoločnosť. Tieto snahy dosiahli vrchol v roku 1908 otvorením prvej stálej výstavy v Martine, v budove postavenej z národnej zbierky. Od začiatku múzeum budovalo zbierky v oblasti archeológie, etnografie, histórie, numizmatiky, histórie umenia, tvorivého umenia a prírodnej vedy. Dnes je Slovenské národné múzeum najlepšou štátnou zbierkou, vedecko-výskumným a kultúrno-vzdelávacím zariadením v oblasti muzeologickej činnosti v Slovenskej republike. Jeho poslaním je na základe výskumu a vedeckej analýzy zhromažďovať, uchovávať, vedecky hodnotiť, profesionálne spracovávať, sprístupňovať a vo verejnom záujme využívať zbierku predmetov ako dôkazu vývoja prírodného prostredia a spoločnosti na Slovensku, slovenského národa a etnických spoločností. V rámci svojho poslania plní úlohy týkajúce sa tvorby zbierok ako súčasť národného dedičstva, ich zaznamenávanie a ochrany. V oblasti svojej kultúrno-vzdelávacej funkcie prezentuje zbierky prostredníctvom stálych výstav doma a v zahraničí a realizuje tiež ďalšie formy muzeologickej komunikácie. Rieši vedecko-výskumné úlohy a sprístupňuje výsledky tejto práce prostredníctvom vydateľských aktivít. SNM je zároveň koordinačným, metodologickým, profesionálno-poradenským, štatistickým, vzdelávacím a informačným centrom pre celú oblasť muzeológie v Slovenskej republike. SNM vykonáva všetky tieto a ďalšie úlohy prostredníctvom svojho riaditeľstva a 16 špecializovaných múzeí, ktoré sú dokumentárnymi, vedecko-výskumnými a metodologickými pracoviskami pre oblasť muzeologickej dokumentácie v rámci ich špecializácie.

Alexandra Burianová (MKS), projektová manažérka pracujúca pre Ministerstvo kultúry, oddelenie Štrukturálnych fondov. Absolvovala Fakultu umenia na Oddelení informačnej a knižničnej vedy na Univerzite Komenského v Bratislave. Má skúsenosti s tvorbou a riadením projektov Phare v sektore vzdelávania (konkrétne Tempus/Phare), projekty e-learning, projekt financovaný fondom prechodného nástroja. Projekty financované ESF a ERDF. Má skúsenosti so školiacimi aktivitami v rámci projektov Programu celoživotného vzdelávania (Socrates, Leonardo da Vinci).

Ján Jurkovič (SNM) absolvoval odbor umenoveda na Univerzite Komenského. Po skončení štúdií pracoval v oblasti dedičstva ako historik. V období 1984-1989 zhromaždil zbierku z histórie obchodu, ktorá bola základom pre činnosť Múzea obchodu. Od roku 1990 pracuje v Slovenskom národnom múzeu, kde prešiel väčšinou profesionálnych pozícií múzea. Ako zástupca riaditeľa Historického múzea spolupracoval na reorganizácii riadenia zbierok, neskôr v kancelárii programového manažéra SNM zrealizoval viac ako 300 výstav a založil Salón múzea (neskôr Nostalgia Expo). Presadil informatizáciu SNM a všetkých diel múzea. Je autorom projektu Centrálna evidencie zbierky múzea a teraz sa ako riaditeľ Centra informatiky SNM zúčastňuje na jeho realizácii, s cieľom zabezpečiť digitalizáciu muzeálnej zbierky Slovenskej republiky.

Cordia a.s., Slovensko

Cordia a.s. bola založená v roku 2007 ako profesionálna záujmová skupina projektových manažérov a konzultantov, ktorí sú aktívni v oblasti poskytovania poradenstva a odbornej prípravy o financovaní Spoločenstva a účasti slovenských organizácií a odborníkov na programoch Spoločenstva a profesionálne pokrýva oblasti kultúry, vzdelávania, ICT, podpory pre malé a stredné podniky, regionálneho rozvoja, sociálnej politiky, zlepšenia aktívnej politiky zamestnanosti, sociálnej integrácia a ďalšie. Experti Cordia a.s. sú veľmi aktívni najmä v oblasti kultúry a ICT. Podporujú účasť slovenských kultúrnych organizácií na projektoch financovaných ES a pomáhajú im zapájať sa do európskych sietí kľúčových hráčov aktívnych v iniciatívach pre uchovanie kultúrneho dedičstva. Experti Cordia a.s. majú úzke prepojenia na slovenské Ministerstvo kultúry, ktoré pomáha vyhľadávať vhodné kultúrne organizácie, ktoré majú byť zapojené do konkrétnych európskych podujatí a aktivít. Cordia a.s. tiež pomáha s implementáciou Štrukturálnych fondov v Slovenskej republike. V súčasnosti sa Cordia a.s. podieľa na vytváraní dlhodobých národných stratégií v oblasti digitalizácie, prístupu, zdieľania a dlhodobého uchovania kultúrneho dedičstva. Podieľa sa na vývoji Slovenskej digitálnej knižnice a jej zosúladení so zásadami i2010.

Michal Čudrnák absolvoval Univerzitu Komenského v Bratislave na Slovensku, Filozofickú fakultu v roku 2006 a má titul magistra knižničnej a informačnej vedy. V súčasnosti pracuje ako IT projektový koordinátor a digitálny kurátor v Slovenskej národnej galérii, kde dohliada a pracuje na projektoch týkajúcich sa digitalizácie, digitálneho archívniectva a vizuálnej katalogizácie zdrojov.

Aktívne pracoval v oblasti knižníc (pracovník knižničného katalógu v Centrálny knižnici Slovenskej akadémie vied a Mestskej knižnici v Bratislave), v sektore kultúry a umenia (PR asistent pre a4 kultúrny priestor a Slovenskú národnú galériu, promotér hudobných podujatí pre viaceré organizácie, kurátor a manažér podujatí pre viaceré MVO – Burundi, 13kubikov a nedávno Itchy Bit, v ktorej má funkciu štatutárneho zástupcu).

SLOVINSKO

Ministrstvo za Kulturo Republike Slovenije – Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky

Ministerstvo kultúry je súčasťou vlády Slovenskej republiky, zodpovednou za regulovanie záležitostí v oblasti kultúry, ktoré sú vo verejnom záujme. Medzi ne patrí účasť na koordinovanom kultúrnom rozvoji Slovinska, ochrana kultúrneho dedičstva, zabezpečovanie plurality mediálneho priestoru, zabezpečovanie vhodných podmienok pre tvorbu, komunikácia a prístupnosť kultúrnych aktív, zabezpečovanie špeciálnych kultúrnych práv pre menšiny, medzinárodná spolupráca v oblasti kultúry a propagácia kultúry doma a v zahraničí.

Ministerstvo kultúry plní administratívne, odborné a ďalšie úlohy v oblasti:

- Umenia
- Kultúrneho dedičstva
- Médii
- Európskych záležitostí a kultúrneho rozvoja
- Kultúrnych práv menšín a rozvoja kultúrnej rozmanitosti
- Slovinského jazyka
- Podporovania slovenskej kultúry a medzinárodnej spolupráce

Dohľad nad plnením zákonných a regulačných ustanovení v oblasti kultúry a médií vykonáva Inšpektorát pre kultúru a médiá Slovenskej republiky, orgán, ktorý je súčasťou Ministerstva.

Úlohy týkajúce sa archívnych a dokumentárnych materiálov vykonáva Archív Slovenskej republiky, orgán, ktorý je súčasťou Ministerstva.

Riaditeľstvo pre kultúrne dedičstvo na Ministerstve kultúry pokrýva nasledujúce oblasti:

- Nehnuteľné kultúrne dedičstvo
- Hnuteľné kultúrne dedičstvo
- Archívy

Riaditeľstvo pre kultúrne dedičstvo plní administratívne úlohy v oblasti kultúrneho dedičstva, monitoruje vývoj kompletného systému na ochranu kultúrneho dedičstva, pripravuje systémové riešenia na ochranu dedičstva, riadi register a zabezpečuje vývoj informačného systému a dokumentáciu kultúrneho dedičstva.

Franc J. Zakrajsek

Jeho odborné znalosti zahŕňajú informačné modelovanie kultúrneho dedičstva, vývoj geografických informačných systémov a výskum prístupnosti kultúrneho dedičstva. Je jedným zo zakladateľov Registra kultúrneho dedičstva v Slovinsku. V súčasnosti pôsobí ako národný zástupca pre začlenenie kultúry do informačnej spoločnosti a koordinuje prípravu stratégie a akčného plánu pre e-kultúru a digitalizáciu v Slovinsku. Je tiež projektovým vedúcim a hlavným vývojárom viacerých projektov web II týkajúcich sa digitálneho kultúrneho obsahu.

Jelka Pirkovič, PhD

V roku 2004 bola vymenovaná za štátnu tajomníčku Ministerstva kultúry Slovenskej republiky a vyučuje konzervátorstvo na Univerzite v Lubláne. Jej odborné znalosti zahŕňajú archeologickú konzerváciu, ochranu prírodného a kultúrneho dedičstva. Od roku 2004 do roku 2005 bola predsedníčkou Riadiaceho výboru pre kultúrne dedičstvo Rady Európy a viceprezidentkou Riadiaceho výboru pre kultúrne dedičstvo Rady Európy (2002-2004). Je členkou rôznych skupín expertov Rady Európy v oblasti kultúrneho dedičstva (členka Výboru expertov pre vypracovanie nového Rámcového dohovoru o úlohe kultúrneho dedičstva v spoločnosti, 2003-2004; vedúca slovenskej delegácie na 1. a 2. Konferencii signatárskych krajín Európskeho dohovoru o Landscape, 2001 a 2002, pracovná skupina pre prípravu workshopov pre implementáciu Európskeho dohovoru o krajine, 2002, skupina expertov pre hodnotenie Európskej nadácie Zručnosti v oblasti dedičstva, FEMP, 2000, Pracovná skupina Programu technickej spolupráce a poradenstva, 1997-2000, ad-hoc skupina expertov pre aktivitu v oblasti dedičstva a identity, 1998-2000).

ŠVÉDSKO

Národné kompetenčné centrum kompetencie pre dlhodobé digitálne uchovanie (centrum LDP) na Technologickej univerzite v Lulea, Švédsko

LTU je najsevernejšou technologickou univerzitou v rámci Európskej únie. Technická fakulta a Fakulta umenia a vied poskytujú vzdelanie a vykonávajú výskum približne v 60 divíziách patriacich do 13 oddelení. Medzinárodne renomovaný výskum v rámci techniky a technológie sa spája s predmetmi ako obchodná administratíva, vývoj systémov, učenie sa, sociálne vedy, medicína, médiá, hudba a dramatické umenie. Výskum a vzdelávanie na Univerzite majú primárne aplikovanú a medzidisciplinárnu povahu a pribiehajú v úzkej spolupráci s priemyslom. LTU je partnerom v mnohých projektoch FP6 EÚ.

Univerzita zabezpečuje zákonný orgán pre Národné kompetenčné centrum kompetencie pre dlhodobé uchovanie digitálnych zdrojov. Partnermi v tomto centre sú univerzita, Švédske národné archívy, Švédska národná knižnica, Švédsky národný archív pre zvuk a pohyblivé obrázky a obec Boden. Hlavné doteraz identifikované oblasti aktivít: vedecký výskum; vývoj modelov, metód a nástrojov; a zvyšovanie vedomostí. Na praktickej úrovni programu dominujú dve hlavné otázky:

(1) dostupnosť a prístupnosť digitálnych zdrojov z rôznych zdrojov a v rôznom formáte (2) uchovanie komplexných, dynamických a objemovo veľmi rozsiahlych digitálnych objektov, vrátane tých s vysokou úrovňou interaktivity.

Riadenie vedomostí v múzeách (program KMM) je jedným z prebiehajúcich programov výskumu a rozvoja. Zúčastňujú sa ho múzeá Oblastné múzeum Västernorrland, Oblastné múzeum v Štokholme, Oblastné múzeum v Halmstade, múzeum Gustavianum Museum a Oblastné múzeum vo Västergötlande. V súčasnosti sa rokuje s tromi ďalšími muzeálnymi partnermi. Praktické skúsenosti múzea s rozvojovými projektmi týkajúcimi sa digitalizácie a vytvárania vzdelávacích prostredí sa využívajú v programe KMM. Cieľom je vytvoriť metódy, nástroje a systémy pre verejný prístup a vzdelávanie z digitálnych zbierok a archívov. Hľadajú sa trvanlivé integrované riešenia na národnej a európskej úrovni.

Profesorka **Ann Hägerforsová**, Technologická univerzita v Lulea, sa ujala svojej funkcie ako riadna profesorka informatiky a systémov v roku 2000. V súčasnosti je vedeckou vedúcou projektov výskumu a vývoja „Dlhodobé digitálne uchovanie“, „Prístupnosť k vedomostiam prostredníctvom dlhodobého digitálneho uchovania“ financovaných agentúrou VINNOVA (Švédska vládna agentúra pre inovačné systémy), 1. decembra 2006 – 30. júna 30 2009) a „Riadenie vedomostí v múzeách“ (spolu s viacerými švédskymi oblastnými múzeami, so začiatkom v roku 2005). Je tiež vedeckou vedúcou v Centre pre dlhodobé digitálne uchovanie a vedúcou divízie systémových vied, ktorá sa špecializuje na digitálne služby. Profesorka Hägerforsová zastáva a zastávala viacero vedúcich funkcií, z ktorých najvýznamnejšie sú dekanka filozofickej fakulty a členka viacerých rád v rámci akademických aj externých organizácií.

VEĽKÁ BRITÁNIA

MDA (Europe) Ltd, VB

MDA je vedúcou agentúrou v oblasti štandardov pre múzeá a kultúrne zbierky vo Veľkej Británii. MDA bola založená v roku 1977 a má viac ako 30 rokov skúseností so spoluprácou s kultúrnym sektorom na národnej a medzinárodnej úrovni, v oblasti definovania štandardov v riadení zbierok.

Strategické ciele MDA sú:

- Spájať ľudí a kultúru
- Vytvárať kultúrnu pracovnú silu
- Určovať štandardy pre kultúrne služby
- Objasňovať kultúrne riadenie

MDA je nezisková verejná organizácia financovaná Radou pre múzeá, knižnice a archívy v Anglicku, Škótskou muzeálnou radou v Škótsku a Federáciou múzeí a umeleckých galérií vo Walese.

MDA pracuje v rámci partnerstva so širokou škálou národných a medzinárodných organizácií, vrátane deviatich Regionálnych rád pre múzeá, knižnice a archívy.

MDA sa aktívne podieľa a je zodpovedná za širokú paletu pracovných balíkov v oblasti kultúrneho riadenia, digitálneho dedičstva a digitálnych knižníc. Tie zahŕňajú:

- Vydávanie SPECTRUM, štandardu Veľkej Británie a medzinárodného štandardu pre riadenie zbierok a franchising v rámci európskych členských štátov vrátane Holandska a Belgicka;
- Vytváranie formátu pre výmenu kultúrnych údajov SPECTRUM XML v rámci partnerstva s medzinárodnými dodávateľmi softvéru pre riadenia zbierok;
- Koordinácia programov Informačný inštitút európskych múzeí (EMII) a Rámec digitálneho obsahu EMII, ktoré financuje EÚ;
- Partner v projekte MILE financovanom EÚ na vytvorenie konsenzu a rámca spoločných štandardov medzi kultúrnymi organizáciami a komerčnými obrázkovými knižnicami;
- Koordinácia *Collections Link*, národnej poradenskej služby pre riadenie zbierok, vrátane odborného poradenstva o digitálnom programovom riadení, digitalizácii a tvorbe obsahu;
- Pracovné programy na vytvorenie spoločných štandardov pre dokumentáciu, katalogizáciu a riadenie informácií v rámci múzeí, archívov a knižníc.

Nick Poole má rozsiahle skúsenosti s ICT a štandardmi v sektore múzeí, knižníc a archívov a vedie viacero významných iniciatív a programov MDA. Predtým národný poradca ICT v Rade pre múzeá, knižnice a archívy (MLA), v súčasnosti Nick pôsobí ako odborný poradca v oblastiach digitalizácie, štandardov, riadenia práv a udržateľnosti. Je zvoleným členom Rady Združenia múzeí a je členom Etického výboru pre múzeá VB. Je členom správnej rady viacerých organizácií v sektore, vrátane Skupiny pre autorské práva v múzeách a Skupiny eVzdelávanie pre múzeá. Nick pôsobí ako odborný hodnotiteľ pre viacero agentúr národného financovania a intenzívne prednáša a publikuje v oblasti digitálnej kultúry.

Gordon McKenna má rozsiahle skúsenosti zo štandardizáciou v sektore múzeí, knižníc a archívov ako Manažér štandardov a systémov v MDA. Bol zodpovedný za širokú škálu pracovných programov MDA a je redaktorom medzinárodného štandardu SPECTRUM. Ako skúsený technolog so vzdelaním v informatike a archeológii, Gordon pôsobí ako poradca a konzultant pre širokú škálu organizácií vrátane múzeí a knižníc.

Bernice Morton má rozsiahle skúsenosti s koordináciou a finančnou správou európskych programov. Bol zodpovedný za správu úspešných projektov Informačný inštitút európskych múzeí (EMII) a EMII-DCF.

Európska digitálna knižnica Stichting

Európska digitálna knižnica Stichting je nadácia zahŕňajúca rôzne oblasti, založená podľa holandského práva, vytvorená pre účely podporovania spolupráce medzi múzeami, archívmi, knižnicami a audiovizuálnymi archívmi v Európe.

Zameriava sa na vytváranie prístupu ku kultúrnemu dedičstvu Európy napomáhaním formálnym dohodám medzi múzeami, audiovizuálnymi archívmi a knižnicami o spôsobe spolupráce pri vytvorení a udržateľnosti spoločného portálu.

Poskytuje tiež právny rámec pre použitie projektmi financovanými EÚ, na dodanie ich výskumu alebo obsahu do siete Europeana

Jej aktuálnu Radu účastníkov tvoria paneurópske združenia zo 4 sektorov, schopné zastupovať a zmobilizovať svojich členov, aby prispeli a tvorili súčasť projektov financovaných EÚ zameraných na realizáciu projektu Europeana. Sú to EURBICA, FIAT, ACE, EMF, ICOM Europe, CENL, CERL, LIBER, MICHAEL a Koninklijke Bibliotheek. Rada účastníkov zvolila Výkonný výbor, ktorý je zodpovedný za prijímanie rozhodnutí v jej mene a za právne a finančné fungovanie Nadácie EDL.

Jill Cousinsová je programová riaditeľka pre Európsku knižnicu a sieť Europeana. Čerpala z projektu TEL a vytvorila prevádzkovú službu Európska knižnica. Vďaka doterajšiemu úspechu tejto služby, poskytla Európska únia svoju strategickú podporu Európskej knižnici pre vytvorenie siete Europeana.

Má silné zázemie v oblasti webového publikovania, pracovala pre VNU ako riaditeľka pre európsky obchodný rozvoj a potom preniesla vedomosti získané v komerčnom publikovaní podnik-podnik do odborného publikovania pre vydavateľstvo Blackwell Publishing a viacero ďalších akademických vydavateľstiev vo Veľkej Británii. Pred vydavateľskou kariérou pracovala mnoho rokov v on-line prostredí, najskôr ako výskumná pracovníčka vo svojej vlastnej spoločnosti špecializujúcej sa na poskytovanie obchodných informácií veľkým podnikom. Spoločnosť existuje už 20 rokov, vlastní ju Thomson Financial a je známa ako Thomson First Contact. Po predaji tejto spoločnosti pracovala Jill ako marketingová riaditeľka pre on-line informácie. Medzi jej hlavné záujmy patrí snaha o to, aby boli stránky čo najpoužiteľnejšie pre nezasvätených a oddanou zástavkyňou dizajnu motivovaného užívateľmi a otvorených štandardov. Pri dosahovaní tohto cieľa sa angažovala vo viacerých medzinárodných orgánoch vo vydavateľskom odvetví, ako napríklad CrossRef a COUNTER.

Jill má titul z geografie a PhD v arabčine 16. storočia a tureckých námorných mapách.

BELGICKO

Michael Culture AISBL, Belgicko

Michael Culture AISBL je nezisková organizácia vytvorená v roku 2007 na udržania služby MICHAEL po skončení projektu MICHAEL eTEN. Združenie bolo založené podľa belgického práva, keďže Belgicko je jediným členským štátom, ktorý má možnosť vytvárať medzinárodné združenia) AISBL (Association Internationale Sans But Lucratif).

Projekt MICHAEL bol vytvorený v roku 2003, skôr ako Európska komisia uviedla Politiku i2010 IST a teda pred diskusiami o projekte Europeana.

AISBL bolo vytvorené s poslaním 'poskytovať služby pre prístup k zdigitalizovaným kultúrnym zdrojom' a 'podporovanie kvality a napredovania v digitalizácii kultúrnych a vedeckých vedomostí a vytváranie on-line služieb'. Pravidlá AISBL boli dôsledne sformulované, s cieľom umožniť projektovým partnerom udržať službu, platformu a partnerstvo MICHAEL, ale obsahujú tiež mechanizmy umožňujúce AISBL spolupracovať na vývoji siete Europeana.

Medzi súčasných členov združenia patria 5 partneri pôvodného projektu MICHAEL (MCC, MiBAC, MLA, Dédale a Amitié, tiež partneri tohto návrhu) a tiež SPK, ktorý bol prvým z partnerov nadstavbového projektu MichaelPLUS, ktorý sformalizoval svoj vstup do AISBL.